

Regeringens proposition till riksdagen om förslag till lag om ändring av lagen om marin utrustning

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om marin utrustning ändras. Genom propositionen genomförs de bestämmelser i ändringarna av direktivet 2014/90/EU om marin utrustning som förutsätter nationell lagstiftning.

Propositionen innehåller preciseringar till kraven på marin utrustning och på förvaring av informationen om utrustningen samt nya bestämmelser om rattmärken. Propositionen innehåller också en utvidgning av tillsynsmyndighetens rätt att få information och dess skyldighet att lämna information till Europeiska kommissionen samt av Trafiksäkerhetsverkets skyldighet att utfärda certifikat. Det föreslås att skyldigheten att vidta korrigerande åtgärder när den marina utrustningen har fel eller brister eller är farlig ska utvidgas så att den även gäller importören och distributören av marin utrustning.

Det föreslås även ändringar som gäller förutsättningarna för utseende av anmälda organ samt organets uppgifter. Dessutom föreslås det att det i fortsättningen är Trafiksäkerhetsverket och inte kommunikationsministeriet som utser de anmälda organen.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt.

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Europeiska unionens lagstiftning.....	3
1.2 Nationell lagstiftning	5
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	5
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	5
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	6
DETALJMOTIVERING	7
1 LAGFÖRSLAG	7
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	16
3 IKRAFTTRÄDANDE	16
4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	16
LAGFÖRSLAG	18
om ändring av lagen om marin utrustning.....	18
BILAGA	28
PARALLELTEXT	28
om ändring av lagen om marin utrustning.....	28

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Europeiska unionens lagstiftning

Europeiska unionens råd antog direktivet om marin utrustning (96/98/EG) i december 1996. Direktivet har ändrats flera gånger under årens gång. År 2014 antog Europaparlamentet och rådet direktiv 2014/90/EU om marin utrustning och om upphävande av rådets direktiv 96/98/EG, nedan utrustningsdirektivet. En skrivelse om Europeiska kommissionens förslag som gäller utrustningsdirektivet (U 80/2012 rd) har lämnats till riksdagen.

Bakgrunden till den reform som godkändes 2014 är Europeiska kommissionens bedömning enligt vilken följande delar av genomförandet av direktivet inte uppnådde de mål som hade satts upp för direktivet: 1) det nationella genomförandet av bilagorna till utrustningsdirektivet har varit oregelbundet och skett vid olika tidpunkter, vilket orsakat oklarheter vad gäller bestämmelsernas giltighet, 2) tillsynen över de anmälda organ som ska säkerställa den marina utrustningens överensstämmelse med kraven varierade mellan medlemsländerna i Europeiska unionen och 3) direktivets bestämmelser om marknadskontroll var inte tillräckliga. Dessutom konstaterade man att direktivet var föråldrat eftersom det inte beaktar den nya s.k. ramlagstiftningen som antogs av Europeiska unionen år 2008 och som utgör ett omfattande lagstiftningspaket med flera åtgärder för säkerställandet av den fria rörligheten. Bakgrunden till reformen utgjorde särskilt Europaparlamentets och rådets beslut 768/2008/EG om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (nedan *beslutet om ackreditering och marknadskontroll*), som hör till lagstiftningspaketet. Detta beslut utgör tillsammans med kraven för ackreditering och marknadskontroll samt förordning (EG) 765/2008 om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 339/93 (nedan *förordningen om ackreditering och marknadskontroll*) en grund för den sektorsspecifika regleringen vars syfte är att harmonisera lagstiftningen. Förordningen om ackreditering och marknadskontroll har tillämpats från och med den 1 januari 2010.

Syftet med utrustningsdirektivet är att undanröja skillnaderna i fråga om hur de internationella standarderna för marin utrustning genomförs i medlemsländerna i Europeiska unionen så att man kan förbättra fartygssäkerheten och främja den marina utrustningens fria rörlighet inom Europeiska unionen. Direktivets bestämmelser riktar sig till de fartyg som används för internationell trafik och för vilka det utfärdas säkerhetscertifikat och certifikat i enlighet med internationella konventioner. Således gäller detta de fartyg som används i internationell trafik. I Europaparlamentets och rådets direktiv om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg (2009/45/EG, s.k. *non-SOLAS-direktivet*) förutsätts det att sådan marin utrustning som avses i utrustningsdirektivet ska godkännas för de passagerarfartyg i inrikes trafik som avses i direktivet.

Det allmänna syftet med den reform som genomfördes 2014 var att öka säkerheten inom sjöfarten och förebygga miljöförorening genom att effektivisera genomförandet av sådana bestämmelser om marin utrustning som ökar den fria rörligheten och därmed leder till en effektivare verksamhet på den inre marknaden. Syftet var dessutom att sådan marin utrustning för vilken det genom internationella avtal och andra rättsliga handlingar har skapats detaljerade provningsstandarder och vars överensstämmelse med kraven säkerställs av anmälda organ ska godkännas för hela Europeiska unionen genom ett enklare förfarande än tidigare. Ett särskilt syfte med förslaget är att bestämmelserna om marin utrustning ska överensstämma med annan sådan lagstiftning inom Europeiska unionen som gäller tryggheten av varors fria rörlighet.

Utrustningsdirektivet innehåller bestämmelser om allmänna krav på marin utrustning, om rattmärket som intygar överensstämmelsen med kraven, om skyldigheterna för tillverkare, tillverkares behöriga representanter, importörer och distributörer, om förfarandet för bedömning av överensstämmelse med kraven, om de organ som bedömer den marina utrustningens överensstämmelse med kraven, om marknadskontroll och skydd samt om kommissionens befogenhet att anta genomförandeakter och delegerade akter.

De bestämmelser som gäller marin utrustning och som hänför sig till de allmänna kraven, den fria rörligheten, rattmärket, förfarandet för bedömning av överensstämmelse med kraven samt ett fartygs övergång till ett annat medlemslands flagg motsvarar i regel det tidigare direktivets bestämmelser. Även kraven i fråga om sådan marin utrustning som betraktas som en teknisk uppfinning, provning av marin utrustning under utveckling samt marin utrustning som under exceptionella omständigheter placeras ombord på fartyg motsvarar i regel de tidigare bestämmelserna.

I och med reformen 2014 innehåller utrustningsdirektivet nya bestämmelser om elektroniskt rattmärke samt mer detaljerade bestämmelser om skyldigheterna för tillverkare, deras behöriga representanter, importörer och distributörer, de anmälda organ som säkerställer den marina utrustningens överensstämmelse med kraven och deras verksamhet samt om marknadskontroll. Utrustningsdirektivet innehåller även nya bestämmelser om kommissionens tillsyn över de anmälda organens verksamhet samt över de nationella åtgärderna för marknadskontroll.

Utrustningsdirektivets bestämmelser om Europeiska kommissionens befogenheter att anta genomförandeakter och delegerade akter hör till det centrala i reformen. Europeiska kommissionen är behörigt att anta genomförandeakter om sådan marin utrustning för vilken det genom internationella konventioner och andra rättsliga handlingar har skapats detaljerade provningsstandarder och vars överensstämmelse med kraven säkerställs av anmälda organ. Tidigare måste ändringarna gällande marin utrustning i bilagan till utrustningsdirektivet genomföras på nationell nivå separat. Europeiska kommissionen kan anta genomförandeakter även om sådana internationella föreskrifter som gäller planering och tillverkning av marin utrustning samt dess prestanda och provningsstandarder. Kommissionen bistås av kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (*COSS-kommittén*). Europeiska kommissionen kan dessutom anta genomförandeakter om installering av tekniska uppfinningar eller om återkallelse av ett nationellt undantagstillstånd för marin utrustning som under exceptionella omständigheter har placerats ombord på ett fartyg.

Europeiska kommissionen är behörigt att anta temporära delegerade akter om sådan marin utrustning för vilken det inte ännu har utvecklats internationella provningsstandarder. Bestämmelserna gäller fram till dess att standarderna har godkänts av Internationella sjöfartsorganisationen (nedan *IMO*). Innan IMO godkänner ändringarna kan Europeiska kommissionen anta temporära delegerade akter även om krav som gäller sjösäkerheten eller marin utrustning som förstör miljön eller om provningsstandarder.

Dessutom kan Europeiska kommissionen anta delegerade akter om sådan marin utrustning på vilken man kan anbringa ett elektroniskt rattmärke. Europeiska kommissionen kan anta förordningar om tekniska bedömningsgrunder gällande planering av rattmärken, deras kapacitet samt anbringande. Europeiska kommissionen kan också genom delegerade akter ändra de krav som ingår i bilaga III till utrustningsdirektivet och som det organ som bedömer överensstämmelsen med kraven ska uppfylla för att godkännas som anmält organ.

1.2 Nationell lagstiftning

Bestämmelserna i rådets direktiv 96/98/EG om marin utrustning har genomförts genom lagen om marin utrustning (1503/2011). Genom den lagen upphävdes en tidigare förordning om genomförandet av direktivet (925/1998), vars bestämmelser visade sig vara otillräckliga. Lagen utarbetades som en del av totalreformen av lagstiftningen om fartygssäkerheten. I samband med beredningen strävade man efter att i tillämpliga delar beakta den EU-lagstiftning som gäller ackreditering och marknadskontroll och som utgör bakgrunden till utrustningsdirektivet från 2014. Detta gäller särskilt de bestämmelser som gäller märkning för överensstämmelse med kraven, anbringande av märken, handlingar som hänför sig till märken, utseende av anmälda organ, villkor för utseende, anmälan om utseende, underleverantörer som används av anmälda organ, avhjälpande av brister i marin utrustning, anmälan om brister, marknadskontroll samt påföljder.

Lagen om marin utrustning hör till rikets lagstiftningsbehörighet med stöd av 27 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991).

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

Syftet med propositionen är att anpassa den nationella lagstiftningen till kraven i utrustningsdirektivet. I propositionen föreslås preciseringar av kraven på marin utrustning och av de krav som gäller förvaring av information om utrustningen. Propositionen innehåller bestämmelser om nya rattmärken och om hur man ska använda och anbringa dem. Propositionen innehåller också en utvidgning av tillsynsmyndighetens rätt att få information samt skyldighet att lämna information till Europeiska kommissionen. Enligt propositionen förpliktas Trafiksäkerhetsverket att utfärda certifikat över användning av sådan marin utrustning som betraktas som en exceptionell teknisk uppfinning, över provning av marin utrustning samt över sådan marin utrustning som under exceptionella omständigheter placeras tillfälligt ombord på ett fartyg. Det föreslås att skyldigheten att vidta korrigerande åtgärder när den marina utrustningen har fel eller brister eller är farlig ska utvidgas så att den även gäller importören och distributören av marin utrustning.

I propositionen föreslås även ändringar av villkoren för utseende av anmälda organ samt av organets uppgifter och av utförandet av dem. Enligt förslaget är det i fortsättningen Trafiksäkerhetsverket och inte kommunikationsministeriet som utser anmälda organ och som svarar för att anmäla organen till Europeiska kommissionen och till medlemsstaterna i Europeiska unionen. Bestämmelserna gällande sökande av ändring föreslås bli ändrade särskilt i fråga om begäran om omprövning och förfarandet för besvärstillstånd. Det föreslås att man upphäver det bemyndigande i lagen med stöd av vilket Trafiksäkerhetsverket har meddelat föreskrifter i fråga om ändringarna i bilagan till utrustningsdirektivet. I fortsättningen ska förteckningen över sådan marin utrustning som hör till direktivets tillämpningsområde antas genom en genomförandeakt av Europeiska kommissionen.

3 Propositionens konsekvenser

Ändringen av lagen ökar de administrativa skyldigheter som tillverkaren av marin utrustning har i fråga om förvaringen av de handlingar som gäller marin utrustning.

I och med propositionen utvidgas det anmälda organets skyldighet att lämna uppgifter till tillsynsmyndigheten, Europeiska kommissionen eller medlemsstaterna inom Europeiska unionen. Informationsskyldigheten utvidgas så att den även gäller sådan marin utrustning vars överensstämmelse med kraven inte har kunnat intygas samt allmänna uppgifter om bedömning av överensstämmelse med kraven. Det anmälda organet är också skyldigt att ge tillverkaren an-

visningar om hur utrustningen kan fås att överensstämja med kraven. VTT Expert Services Oy är för närvarande det enda anmälda organ i Finland som har utsetts i enlighet med direktivet.

Importören och distributören av marin utrustning ska i fortsättningen ansvara för att vidta korrigerande åtgärder när den marina utrustningen har fel eller brister eller är farlig. Att utrustning dras tillbaka från marknaden sker inom Europeiska unionen mindre än en gång om året. Ändringen av lagen väntas inte ändra detta.

I och med propositionen minskar Trafiksäkerhetsverkets behov att meddela föreskrifter, eftersom förteckningen över sådan marin utrustning som hör till direktivets tillämpningsområde antas genom en genomförandeakt av Europeiska kommissionen. Å andra sidan ökar Trafiksäkerhetsverkets administrativa uppgifter när det gäller användning av sådan marin utrustning som betraktas som en teknisk uppfinning, provning av marin utrustning samt utfärdande av certifikat för sådan marin utrustning som under exceptionella omständigheter placeras tillfälligt ombord på fartyg. Det är dock fråga om en liten förändring.

Dessutom är det i fortsättningen Trafiksäkerhetsverket och inte kommunikationsministeriet som svarar för uppgifter som gäller utseendet av och tillsynen över anmälda organ. Enligt den gällande lagen om marin utrustning är det till övriga delar redan på Trafiksäkerhetsverkets ansvar att övervaka att lagen följs. Trafiksäkerhetsverket sköter motsvarande uppgifter med stöd av bland annat lagen om säkerhet och utsläppskrav för fritidsbåtar (1712/2015) och lagen om transport av farliga ämnen (719/1994). I Finland är för närvarande ett sådant anmält organ som avses i lagen om marin utrustning verksamt, så till denna del uppskattas Trafiksäkerhetsverkets uppgifter öka i ringa grad.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid kommunikationsministeriet i samarbete med Trafiksäkerhetsverket. Utlåtande om propositionen har begärts av följande: justitieministeriet, arbets- och näringsministeriet, Trafiksäkerhetsverket, Säkerhets- och kemikalieverket (Tukes), Finlands Näringsliv EK, Rederierna i Finland rf, Suomen Erikaisalusten Työnantajaliitto SET ry, Finlands Skeppsbefälsförbund rf, Finlands Sjömans-Union rf, Finlands Skeppsbefälsförbund ry, Passagerarfartygsföreningen i Finland rf och VTT Expert Services Oy.

Av dem som tog emot begäran om utlåtande gavs utlåtande av justitieministeriet. Justitieministeriet fäste särskilt uppmärksamhet vid 27 § i lagförslaget, som är en s.k. blankostraffbestämmelse. Justitieministeriet påpekar att då man använder denna form av reglering bör kedjan av bemyndigande noggrant följa legalitetsprincipen, dvs. börja från bestämmelsen om hot om straff och sluta med bestämmelsen om brottsrekvisitet. Eftersom de föreslagna bestämmelsernas ordalydelse inte täckte kommissionens genomförandeakter, föreslog justitieministeriet att man ska hänvisa till dessa genomförandeakter i straffbestämmelsen, t.ex. genom att till bestämmelsen foga formuleringen "i strid med direktivet och de regler som har utfärdats med stöd av det". Dessutom föreslog justitieministeriet att vissa andra detaljer i straffbestämmelsen ska preciseras. När det gäller detta har utlåtandet beaktats i propositionen.

I fråga om överklagandet föreslog justitieministeriet att de föreslagna bestämmelserna om överklagande ändras så att förfarandet för ansökan om besvärstillstånd från högsta förvaltningsdomstolen omfattar allt det som det föreskrivs om i lagen om marin utrustning. När det gäller detta har utlåtandet beaktats i propositionen.

Justitieministeriet kom även med ett antal lagtekniska förslag och ändringsförslag, som har beaktats i tillämpliga delar i propositionen.

Propositionen är en ändringsförfattning som ändrar en stor del av paragraferna i lagen. Avsikten är att bereda en ny lag om marin utrustning i samband med följande lagändring.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1 §. Tillämpningsområde. Hänvisningen till Europeiska unionens lagstiftning i paragrafens *1 mom.* föreslås bli uppdaterad. Dessutom föreslås det att hänvisningen till bilaga A.1 till utrustningsdirektivet slopas, eftersom bilagan om den marina utrustning som omfattas av direktivets tillämpningsområde kommer att kungöras som genomförandeakter av kommissionen i fortsättningen.

Det föreslås att hänvisningen till internationella lastlinjekonventionen i 4 punkten i paragrafens *2 mom.* stryks. Hänvisningen till denna konvention har strukits från artikel 2 i utrustningsdirektivet, eftersom konventionen inte innehåller krav som gäller marin utrustning. Det föreslås också vissa författningstekniska ändringar i momentet.

2 §. Definitioner. I paragrafens *1 punkt* föreslås det i enlighet med utrustningsdirektivet en hänvisning till de standarder som utarbetats av Internationella teleunionen (International Telecommunication Union, ITU). ITU bestämmer de standarder som ska användas för radioutrustning inom sjöfarten. Dessutom föreslås det att hänvisningen till bilaga A.1 till utrustningsdirektivet slopas, eftersom bilagan om den marina utrustning som omfattas av direktivets tillämpningsområde kommer att kungöras som genomförandeakter av kommissionen i fortsättningen. En motsvarande ändring görs också i paragrafens *3 punkt*. I enlighet med utrustningsdirektivet preciseras också definitionen av marin utrustning så att den även omfattar sådan utrustning som utanför Europeiska unionen placeras ombord på fartyg som seglar under EU-flagg. Det föreslås att paragrafens *4 punkt* ändras så att den motsvarar de förfaranden för bedömning av överensstämmelsen med kraven som ingår i artikel 15 i utrustningsdirektivet. I *4 a* föreslås det att man stryker hänvisningen till modul C, och att *4 b* ändras så att den gäller EG-verifikation av enstaka objekt. Till paragrafen föreslås *nya 5–11 punkter* som ska innehålla de definitioner av tillverkare, behörig representant, importör, distributör, försäkrare om överensstämmelse samt utsläppande och tillhandahållande på marknaden som ingår i artikel 2 i utrustningsdirektivet och som behövs med tanke på tillämpningen av lagen. I det inledande stycket och i *2 punkten* görs vissa författningstekniska ändringar.

3 §. Övrig lagstiftning. Det föreslås att paragrafens *4 mom.* ändras så att hänvisningen till lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar (1015/2001) ersätts med en hänvisning till informationssamhällsbalken (917/2014). Genom den informationssamhällsbalk som trädde i kraft i januari 2015 upphävdes lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar. Kapitel 30 i informationssamhällsbalken innehåller bestämmelser om utsläppande av radioanläggningar på marknaden.

4 §. Krav på marin utrustning. I paragrafens *1 mom.* föreslås en tidsfrist inom vilken utrustningen ska uppfylla de krav som ställs på den. Utrustningen ska uppfylla de krav som ställs på den och som gäller vid den tidpunkt då den placeras ombord på fartyget. Förslaget baserar sig på artikel 4 i utrustningsdirektivet. Med stöd av artikel 4 och 35 i utrustningsdirektivet anger kommissionen i fortsättningen genom genomförandeakter vilka utformnings-, konstruktions- respektive prestandakrav och vilka provningsstandarder som krävs enligt internationella instrument för varje marin utrustningsartikel som kräver godkännande enligt internationella

konventioner. Kommissionen meddelar också datumen för när dessa krav och provningsstandarder ska börja iakttas. I momentet föreslås också en teknisk ändring som innebär att det i stället för installering och placering av marin utrustning används endast placering ombord på fartyg. Detta motsvarar terminologin i utrustningsdirektivet.

I paragrafens 2 och 3 mom. föreslås det att hänvisningen till bilaga A.1 till utrustningsdirektivet slopas, eftersom bilagan om den marina utrustning som omfattas av direktivets tillämpningsområde kommer att kungöras som genomförandeakter av kommissionen i fortsättningen. Det föreslås att den terminologi som använts i paragrafens 3 mom. ändras så att den överensstämmer med terminologin i utrustningsdirektivet. Dessutom föreslås det i momentet ett omnämnande av att sådan marin utrustning som inte uppfyller de krav som ställs på den inte heller får tillhandahållas på marknaden.

I paragrafens 4 mom. föreslås det att även erkända klassificeringssällskap ska godkännas som organ som utöver Trafiksäkerhetsverket ska få bevilja säkerhetscertifikat och certifikat. I enlighet med 57 och 58 § i lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg (1686/2009, sådan den har ändrats genom lag 879/2014) kan även erkända klassificeringssällskap i vissa fall bevilja säkerhetscertifikat och certifikat för fartyg. I momentet föreslås dessutom en skyldighet att kontrollera den marina utrustningens överensstämmelse med kraven även i samband med besiktningarna. I enlighet med 57 § 1 mom. i lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg antecknas besiktningen i fartygets säkerhetscertifikat och certifikat. Bestämmelsen baserar sig på artikel 5 i utrustningsdirektivet.

5 §. Rattmärket. Det föreslås att paragrafen och dess rubrik ändras så att de motsvarar den term för märkning av överensstämmelse som används i utrustningsdirektivet. Det rattmärke som beskrivs i bilaga I till utrustningsdirektivet motsvarar det gällande märket till utformningen. På användningen av rattmärket tillämpas de allmänna principerna i artiklarna 30.1, 30.3 och 30.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93, vilket betyder att alla hänvisningar till CE-märket ska anses som hänvisningar till rattmärket.

I paragrafens 1 mom. föreslås ett omnämnande av att tillverkaren även får använda ett elektroniskt märke i stället för det visuella rattmärket. Bestämmelser om det elektroniska rattmärket finns i artikel 11 i utrustningsdirektivet. Detta märke används inte tills vidare. Europeiska kommissionen har för avsikt att göra en kostnads-nyttoanalys i fråga om användningen av det elektroniska märket. I fortsättningen ska bestämmelserna om detta märke utfärdas genom delegerade akter.

I paragrafens 2 mom. föreslås det att hänvisningen till bilaga A.1 till utrustningsdirektivet slopas, eftersom bilagan om den marina utrustning som omfattas av direktivets tillämpningsområde kommer att kungöras som genomförandeakter av kommissionen i fortsättningen.

I paragrafens 3 mom. föreslås en skyldighet att med hänsyn till utrustningens beskaffenhet integrera rattmärket i programvaran för den marina utrustningen eller att vid behov anbringa det i de medföljande dokumenten. Förslaget baserar sig på artikel 10 i utrustningsdirektivet. Det föreslås dessutom att det till momentet fogas den skyldighet i artikel 14 i utrustningsdirektivet som gäller att uppge importörens namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och en adress antingen på produkten eller, om det inte är möjligt, på produktens förpackning eller i ett dokument som medföljer produkten.

I paragrafens 4 mom. föreslås en skyldighet att i anknytning till rattmärket ange det år då märket har anbringats. Som en precisering föreslås i momentet ett omnämnande av att rattmärket

även får anbringas av tillverkarens behöriga representant enligt det an-mälda organets anvisningar. Förslaget baserar sig på artikel 10 i utrustningsdirektivet.

Det föreslås att 5 mom. ändras endast så att termen märkning för överensstämmelse ersätts med termen rattmärke i enlighet med utrustningsdirektivet.

I paragrafen föreslås ett nytt 6 mom. enligt vilket tillverkaren ska bevara dokumentationen om utrustningen under tio år efter det att rattmärket har anbringats, eller åtminstone under perioden för den förväntade livslängden för utrustningen. Förslaget baserar sig på artikel 12 i utrustningsdirektivet. I momentet föreslås det också en skyldighet för tillverkaren av marin utrustning att förse det anmälda organet med en kopia av försäkran om överensstämmelse i enlighet med artikel 16 i utrustningsdirektivet.

I paragrafen föreslås ett nytt 7 mom. som innehåller en skyldighet enligt artikel 12 i utrustningsdirektivet enligt vilken tillverkaren av marin utrustning ska vidta vissa åtgärder om han eller hon anser eller har skäl att tro att den utrustning som är försedd med rattmärke inte överensstämmer med de krav som ställs på den.

6 §. Fri rörlighet för marin utrustning. I paragrafens 1 mom. föreslås det tekniska ändringar i syfte att terminologin ska överensstämma med de övriga ändringar som föreslås i lagen.

I paragrafens 2 mom. föreslås utöver terminologiska ändringar sådana skyldigheter som hänför sig till försäkran om överensstämmelse med kraven. Försäkran om överensstämmelse med kraven utgör i enlighet med 2 § i lagen en försäkran av tillverkaren om att utrustningen uppfyller de krav som ställs på den. En kopia av försäkran om överensstämmelse ska förvaras på fartyget under den tid utrustningen används. Försäkran ska enligt artikel 16 i utrustningsdirektivet finnas tillgänglig åtminstone på engelska, som är ett allmänt språk inom sjöfarten, och på fartygets arbetsspråk. Även momentets språkkrav som gäller anvisningarna föreslås bli ändrade så att anvisningarna ska ges åtminstone på fartygets arbetsspråk och på engelska. Kravet gällande finska och svenska är inte längre ändamålsenligt eftersom finländska fartyg kan ha blandbesättningar. Allt oftare är arbetsspråket på finländska fartyg något annat än finska eller svenska. I 25 § i lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg (1687/2009) finns bestämmelser om fartygs arbetsspråk.

7 §. Tillsynsmyndigheter. I paragrafens 1 mom. föreslås det inga ändringar.

Paragrafens 2 mom. ändras så att det i stället för kommunikationsministeriet är Trafiksäkerhetsverket som övervakar de anmälda organ som det själv har utsett. Förslaget har samband med den föreslagna 17 § enligt vilken Trafiksäkerhetsverket i fortsättningen utser de anmälda organen.

8 §. Tillsynsmyndighetens rätt att få information och utföra kontroller. Det föreslås att hänvisningarna till kommunikationsministeriets rätt att få information stryks i 1 mom., eftersom ministeriet enligt den föreslagna 7 § inte längre är verksamt som tillsynsmyndighet. Skyldigheterna i momentet föreslås bli utvidgade så att de även omfattar importörer och distributörer. Definitionerna av importör och distributör ska finnas i 2 § i lagen. Dessutom föreslås det att Trafiksäkerhetsverket under 10 år eller åtminstone under perioden för den förväntade livslängden för utrustningen ska ha rätt att få upp-gifter om alla organ som levererat utrustning och om tillverkare, behöriga representanter, importörer och distributörer till vilka utrustning har levererats. Förslaget baserar sig på artikel 12 och 14 i utrustningsdirektivet.

I paragrafens 2 mom. föreslås inga ändringar.

10 §. Kontroll av marin utrustning som är försedd med rattmärke. Paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrat så att tillverkaren av marin utrustning ska tillhandahålla Trafiksäkerhetsverket prov på egen bekostnad eller göra proven tillgängliga för verket på egen bekostnad. I övrigt står Trafiksäkerhetsverket för de kostnader som kontrollen orsakar verket. Dessutom föreslås det att kontrollskyldigheten i fråga om marin utrustning ska vara obligatorisk. Förslaget baserar sig på artikel 25 i utrustningsdirektivet. I paragrafens 1 och 2 mom. föreslås det också ändringar gällande rattmärket, placeringen av utrustningen samt tillverkarens representant i syfte att terminologin ska överensstämma med de övriga ändringar som föreslås i lagen.

11 §. Exceptionell teknisk uppfinning. Paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar den term som används i paragrafen.

I paragrafens 1 mom. föreslås det ändringar gällande rattmärket, placeringen av utrustningen samt tillverkarens representant i syfte att terminologin ska överensstämma med de övriga ändringar som föreslås i lagen.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. stryks såsom obehövligt. Det nuvarande utrustningsdirektivet innehåller inga särskilda bestämmelser om radioanläggningar. Därför ändras de gällande 3 och 4 mom. till *nya 2 och 3 mom.* och deras hänvisningar till gällande 1 och 2 mom. stryks av författningstekniska skäl. Dessutom föreslås det att det nya 2 mom. ändras när det gäller terminologin i fråga om placering av utrustning så att den ska överensstämma med de övriga ändringar som föreslås i lagen.

12 §. Provning av utrustning. I paragrafens 1 mom. föreslås det ändringar gällande rattmärket och placeringen av utrustningen i syfte att terminologin ska överensstämma med de övriga ändringar som föreslås i lagen.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. stryks såsom obehövligt. Det nuvarande utrustningsdirektivet innehåller inga särskilda bestämmelser om radioanläggningar. Därför ändras det gällande 3 mom. till ett nytt 2 mom. och dess hänvisningar till gällande 1 och 2 mom. stryks av författningstekniska skäl. Dessutom föreslås det att momentet ändras när det gäller terminologin i fråga om placering av utrustning så att den ska överensstämma med de övriga ändringar som föreslås i lagen.

13 §. Exceptionella omständigheter. I paragrafens 1 mom. föreslås det ändringar av förutsättningarna i fråga om tillfällig placering av marin utrustning under exceptionella omständigheter så att kravet om ömsesidigt erkännande av ett anmält organ slopas. Med exceptionella omständigheter avses särskilt en sådan situation där marin utrustning går sönder på ett ställe där det inte finns tillräcklig rattmärkesförsedd marin utrustning för att ersätta den söndriga med. Förslaget baserar sig på artikel 32 i utrustningsdirektivet. Förutsättningen i momentets 3 punkt om att kraven ska uppfyllas stryks och föreslås bli fogat till paragrafens 3 mom.

I paragrafens 2 mom. föreslås det en terminologisk ändring som gäller placeringen av utrustningen.

Till paragrafens 3 mom. föreslås det en skyldighet för Trafiksäkerhetsverket att se till att den marina utrustningen till de väsentliga delarna uppfyller de krav som ställs på den. Förslaget baserar sig på artikel 32 i utrustningsdirektivet.

I paragrafen föreslås ett nytt 4 mom., enligt vilket Trafiksäkerhetsverket ska utfärda ett certifikat för tillfällig placering av utrustning och utan dröjsmål underrätta Europeiska kommissionen om utfärdandet av certifikatet. Förslaget baserar sig på artikel 32 i utrustningsdirektivet.

14 §. Utländskt fartygs övergång till finsk flagg. I paragrafen föreslås ändringar gällande rattmärket och placeringen av utrustningen i syfte att terminologin ska överensstämma med de övriga ändringar som föreslås i lagen. Det föreslås också vissa författningstekniska ändringar.

I paragrafens *1 mom.* föreslås det att hänvisningarna till radioanläggningarna stryks såsom obehövliga. Det nuvarande utrustningsdirektivet innehåller inga särskilda bestämmelser om radioanläggningar.

Det föreslås att paragrafens *2 mom.* ändras så att bestämmelsen ger Trafiksäkerhetsverket möjligheten att utfärda ett certifikat som kan gälla en eller flera marina utrustningar ombord på fartyget. Certifikatet ska förvaras ombord på fartyget. I praktiken kan det uppstå en situation där Trafiksäkerhetsverket måste bedöma överensstämmelsen med kraven hos flera än en marin utrustning som placerats ombord på fartyget, och det är inte ändamålsenligt att utfärda ett separat certifikat för varje marin utrustning.

15 §. Skyldighet att anmäla farlig marin utrustning. I paragrafen föreslås ändringar gällande rattmärket och tillverkarens representant i syfte att terminologin ska överensstämma med de övriga ändringar som föreslås i lagen.

17 §. Utseende av ett anmält organ. Till sitt innehåll motsvarar paragrafen delvis 17 § i den gällande lagen, men det föreslås att den kompletteras i enlighet med utrustningsdirektivet. Enligt förslaget ändras *1 mom.* så att det i fortsättningen i stället för kommunikationsministeriet är Trafiksäkerhetsverket som utser de anmälda organ som deltar i bedömningen av överensstämmelse i fråga om marin utrustning. I punkt 1 i bilaga IV till utrustningsdirektivet finns en förteckning över de uppgifter som ska bifogas till ansökan. I momentet föreslås en bestämmelse om att Trafiksäkerhetsverket får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska bifogas till ansökan.

De uppgifter som ska anges i beslutet att utse ett organ ska enligt förslaget räknas upp i *2 mom.* Det föreslås enbart författningstekniska ändringar i momentet.

Enligt *3 mom.* ska Trafiksäkerhetsverket underrätta Europeiska kommissionen och övriga medlemsstater inom Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om de anmälda organ som det har utsett och om senare betydande ändringar som gäller organen. I artikel 17 i utrustningsdirektivet och i punkt 2 i direktivets bilaga IV föreskrivs det att anmälan ska göras med hjälp av kommissionens elektroniska anmälningsverktyg, vilket motsvarar dagens praxis. Kommissionen tilldelar varje godkänt anmält organ ett identifikationsnummer och för en offentlig förteckning över de anmälda organen. Ett anmält organ får vara verksamt som anmält organ endast om Europeiska kommissionen och Europeiska unionens medlemsstater inte inom de tidsfrister som anges i paragrafen reser invändningar mot anmälan om att utse organet. I momentet föreskrivs det dessutom om Trafiksäkerhetsverkets skyldighet att underrätta Europeiska kommissionen om de utvärderings- och tillsynsförfaranden som gäller de anmälda organen och om eventuella ändringar i dessa uppgifter.

I *4 mom.* föreslås en förteckning över de uppgifter som ska bifogas till en anmälan som gäller anmälda organ.

Paragrafen baserar sig på artikel 17–19 i utrustningsdirektivet och på direktivets bilaga IV i vilken det föreskrivs om anmälningsförfarandet.

18 §. Förutsättningarna för utseende av ett anmält organ. Till sitt innehåll motsvarar paragrafen delvis 18 § i den gällande lagen, men det föreslås att den kompletteras i enlighet med utrustningsdirektivet. Bestämmelser om förutsättningarna för utseende av ett anmält organ finns

i utrustningsdirektivets bilaga III, och det föreslås att huvud-punkterna i bilagan tas in i denna paragraf.

Enligt 1 mom. 1 punkten ska organet vara en i Finland registrerad juridisk person eller en del av en sådan. Bestämmelsen motsvarar 6 punkten i det gällande momentet.

Enligt 2 punkten ska ett anmält organ vara funktionellt och ekonomiskt oberoende. Oberoende definieras närmare i punkt 3–7 i bilaga III till direktivet. Med ett organs oberoende avses att det är oberoende av den organisation och den marina utrustning som den bedömer. Organet, dess högsta ledning och den personal som svarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse får inte heller utgöras av dem som konstruerar, tillverkar, upphandlar, installerar, köper, äger, använder eller underhåller den marina utrustning som bedöms och inte heller vara behörig representant för någon av dessa parter. Detta utesluter dock inte användning av bedömda produkter som är nödvändiga för verksamheten inom organet för bedömning av överensstämmelse eller användning av sådana produkter för personligt bruk. Dessutom förutsätts det att ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som svarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse inte får vara direkt inblandade i att konstruera, tillverka, bygga, saluföra, installera, använda eller underhålla den marina utrustningen, och inte heller företräda de parter som bedriver sådan verksamhet. De får heller inte delta i någon verksamhet som kan påverka deras objektivitet eller som har samband med den bedömning av överensstämmelse för vilken de har anmälts. Detta gäller i synnerhet konsulttjänster. I direktivet ställs också krav att verksamhet som organens dotterbolag eller underentreprenörer bedriver inte får påverka sekretessen, objektiviteten eller opartiskheten i dess bedömningar av överensstämmelse.

Enligt 3 punkten ska organet klara av att utföra de uppgifter som hänför sig till bedömningen av överensstämmelse. Organet ska klara av att utföra de bedömningsuppgifter som det tilldelas och för vilka det har anmälts, oavsett om uppgifterna utförs av organet självt eller om någon utomstående utför dem under organets ansvar.

Enligt 4 punkten ska organet ha tillgång till tillräckligt med yrkeskunnig personal, vars oberoende i verksamheten har säkerställts när det gäller kontrolluppgifter. När det gäller yrkeskunskapen ska personalen ha tillräcklig teknisk kunskap och lämplig utbildning för att utföra bedömningar av överensstämmelse. Personalen ska också vara fri från påtryckning som skulle kunna inverka på resultaten av bedömningarna.

Enligt 5 punkten ska organets ledning och dess bedömningspersonal vara opartiska. Med detta avses att den lön som betalas till organets högsta ledning och dess bedömningspersonal inte får vara beroende av antalet utförda bedömningar och resultaten av bedömningarna.

Enligt 6 punkten ska ett organ ha tillgång till den apparatur och utrustning och de system som verksamheten förutsätter, vilket motsvarar 3 punkten i det gällande momentet.

Enligt 7 punkten ska ett anmält organ ha en skriftlig beskrivning av de förfaranden enligt vilka bedömningarna av överensstämmelse utförs. Med beskrivningarna ska det gå att visa att förfarandena är öppna och att de går att upprepa. I direktivet förutsätts också att ett företags rutiner och förfaranden som har samband med ett anmält organs verksamhet ska gå att särskilja från organets övriga verksamhet.

Enligt 8 punkten ska organet ha en ansvarsförsäkring som är tillräcklig med hänsyn till verksamhetens art och omfattning.

Enligt 9 punkten ska det anmälda organet uppfylla kraven på organ som certifierar produkter, processer och tjänster i enlighet med standarden EN ISO/IEC 17065. Med detta avses den gällande versionen av standarden. Den version som för närvarande tillämpas är EN ISO/IEC 17065:2012. Det anmälda organet ska dessutom säkerställa att de provningslaboratorier som används för att bedöma överensstämmelse uppfyller de allmänna kompetenskraven för provnings- och kalibreringslaboratorier i enlighet med standarden EN ISO/IEC 17025. Med detta avses den gällande versionen av standarden (EN ISO/IEC 17025:2005) eller en nyare version av den.

I paragrafens 2 mom. föreslås dessutom en precisering av de dokument som ska medfölja ansökan i enlighet med bilaga IV till utrustningsdirektivet.

Enligt förslaget ändras 3 mom. så att det anmälda organet ska anmäla alla sådana förändringar som kan påverka uppfyllandet av de villkor som anges i 1 mom. till Trafik-säkerhetsverket i stället för till kommunikationsministeriet.

Det föreslås att 4 mom. förblir oförändrat.

Paragrafens 5 mom. ändras så att det anmälda organet årligen ska lämna en redogörelse för sin verksamhet till Trafiksäkerhetsverket i stället för till kommunikationsministeriet.

18 a §. Krav som gäller anmälda organs personal. I lagen föreslås en ny paragraf 18 a § i vilken anges krav som gäller anmälda organs personal. Bestämmelser om krav som gäller personalen finns i punkt 12 i bilaga III till utrustningsdirektivet. Enligt paragrafen ska personalen ha fullgod teknisk och yrkesinriktad utbildning för bedömning av överensstämmelse, tillräcklig kunskap om kraven på de bedömningar som utförs och tillräcklig befogenhet att utföra dessa bedömningar. Dessutom ska personalen ha tillräcklig kännedom om och förståelse av tillämpliga krav och provningsstandarder samt av relevant unionslagstiftning om harmonisering och förordningar genom vilka man genomför denna. Personalen ska också ha förmåga att utarbeta certifikat, dokument och rapporter som visar att en bedömning har utförts.

19 §. Anmälda organs uppgifter. I paragrafens 1 mom. ska det fortfarande föreskrivas att anmälda organ ska utföra de uppgifter som hänför sig till bedömning av överensstämmelse och därigenom säkerställa att utrustningen uppfyller de krav som ställs på den. Momentet förtydligas genom att det läggs till en uttrycklig skyldighet att efter bedömningen utfärda behöriga typintyg och certifikat om överensstämmelse.

I paragrafens 2 mom. föreslås en förutsättning enligt artikel 20 i utrustningsdirektivet som gäller kundens samtycke till anlitande av utomstående provnings- och kontrolltjänster. För att möjliggöra tillsyn ska de anmälda organen meddela Trafiksäkerhetsverket och inte kommunikationsministeriet om att ha anlitat utomstående tjänster.

I paragrafen föreslås ett nytt 3 mom., enligt vilket ett anmält organ ska kräva att tillverkaren av den marina utrustningen vidtar behövliga korrigerande åtgärder om utrustningen enligt organets bedömning inte överensstämmer med kraven. I en sådan situation får organet inte heller utfärda ett certifikat om överensstämmelse. Dessutom ska det anmälda organet kräva att tillverkaren utför korrigerande åtgärder, om det vid verksamhet som sker efter att certifikatet har utfärdats upptäcks att utrustningen inte längre uppfyller de krav som ställs på den. Organet kan i en sådan situation också återkalla ett certifikat som det har utfärdat. Om inga korrigerande åtgärder utförs eller om de inte får önskat resultat, ska det anmälda organet vid behov begränsa certifikaten eller återkalla dem antingen tillfälligt eller slutgiltigt. Om ett certifikat avslås, begränsas eller återkallas, ska tillsynsmyndigheterna och andra sådana anmälda organ

som utför motsvarande bedömningsuppgifter meddelas om detta. Förslaget baserar sig på artikel 23 och 24 i utrustningsdirektivet.

20 §. Utförande av ett anmält organs uppgifter. I paragrafens 2 mom. föreslås sådana informationsskyldigheter som ingår i artikel 24 i utrustningsdirektivet. Det anmälda organet ska förse de andra anmälda organen med information om negativa resultat av bedömningarna och på begäran också om positiva resultat. På begäran ska information även ges till Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen.

21 §. Avhjälpan av brister eller av bristande överensstämmelse. Det föreslås att paragrafen och dess rubrik ändras så att de utöver brister även gäller bristande överensstämmelse. De skyldigheter som anges i paragrafens 1 mom. föreslås utöver tillverkaren och dess behöriga representant omfatta även importören eller distributören. Utöver detta kan Trafiksäkerhetsverket kräva att aktörerna vidtar åtgärder även när rattmärket inte har anbringats eller när det har anbringats i strid med lagen. Trafiksäkerhetsverket ska vidta vissa åtgärder om de korrigerande åtgärderna inte vidtas inom utsatt tid. Förslagen baserar sig på artikel 29 i utrustningsdirektivet.

22 §. Farlig marin utrustning. Paragrafens 1 mom. ändras så att Trafiksäkerhetsverket får ange förbud även för en importör eller distributör av marin utrustning samt rikta det till tillhandahållandet på marknaden. Förslaget baserar sig på artikel 26 i utrustningsdirektivet.

23 §. Reparation, byte eller hävande av köp av marin utrustning. I paragrafens 1 mom. föreslås det att Trafiksäkerhetsverket även ska kunna ålägga distributörer och importörer av marin utrustning. Förslaget kompletterar det som föreslås i 22 § och som bygger på utrustningsdirektivet. Till övriga delar motsvarar momentet till sitt innehåll den gällande 23 §. Därmed är syftet med bestämmelsen fortsättningsvis att avvärja skaderisk och trygga utrustningsinnehavarens rättsliga ställning. Det föreslås dock författnings tekniska ändringar i momentet.

I paragrafen föreslås ett nytt 2 mom. enligt vilket Trafiksäkerhetsverket ska underrätta Europeiska kommissionen och medlemsländerna i Europeiska unionen om de åtgärder som verket har ålagt. Förslaget baserar sig på artikel 26 i utrustningsdirektivet.

24 §. Skyldighet att informera om förbud och ålägganden. I paragrafen föreslås det att även importörer och distributörer av marin utrustning ska kunna förpliktas av Trafiksäkerhetsverket att informera om förbud och ålägganden. Förslaget kompletterar de ändringar som föreslås i 21 och 22 §.

25 §. Återkallande av utseende av ett anmält organ och upphörande av verksamheten. Det föreslås en ändring i paragrafens rubrik så att den bättre motsvarar de ändringar som föreslås i paragrafen.

I paragrafens 1 mom. föreslås det att det ska vara möjligt att begränsa ett i 17 § avsett utseende av ett anmält organ eller att återkalla det för viss tid. Förslaget baserar sig på artikel 21 i utrustningsdirektivet. Det föreslås också att det inte längre är kommunikationsministeriet som svarar för de åtgärder som gäller att begränsa eller återkalla anmälningar, utan Trafiksäkerhetsverket övervakar i fortsättningen de anmälda organens verksamhet. Till denna del kompletterar förslaget de ändringar som föreslås i 7 och 17 §.

Paragrafens 2 mom. ändras så att det motsvarar de ändringar som görs i 1 mom. I fortsättningen är det Trafiksäkerhetsverket som underrättar Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen om beslut att begränsa eller återkalla utseendet av ett anmält organ.

I paragrafen föreslås ett *nytt 3 mom.* genom vilket man vill säkerställa förvaringen av dokumentationen av kontrollverksamheten även efter det att ett företag har upphört med verksamheten såsom anmält organ. Förslaget baserar sig på artikel 21 i utrustningsdirektivet.

27 §. *Brott mot bestämmelserna om marin utrustning.* I paragrafen ska fortfarande föreskrivas om brott mot vissa bestämmelser om marin utrustning. Till paragrafens *1 mom.* fogas en hänvisning enligt vilken ett förfarande är straffbart om det strider mot direktivet eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av det. Syftet med detta är att bemyndigandena ända från straffbestämmelsen till bestämmelsen om märkningen ska vara tillräckligt exakta.

Den bestämmelse som föreslås i 27 § är en s.k. blankostraffbestämmelse för vars användning det ställs vissa krav enligt den straffrättsliga legalitetsprincip som fastställs i 8 § i grundlagen. Legalitetsprincipen innehåller ett krav på exakthet i regleringen. Enligt den ska brottsrekvisitet för varje brott uttryckas tillräckligt noggrant i lagen så att det utifrån lagens lydelse går att förutse om en viss handling eller försummelse är straffbar (t.ex. GrUU 29/2001 rd, s. 3/II). Med tanke på den straffrättsliga legalitetsprincipen har det ansetts problematiskt med sådana bestämmelser där brottsrekvisitet för den straffbara gärningen inte bestäms i bestämmelsen om hot om straff, utan i fråga om beskrivningen av gärningen endast innehåller en hänvisning till andra bestämmelser eller myndighetsföreskrifter. Att utreda innehållet i det straffbara beteendet, eller motsvarande straffbarhet för beteendet, kan vara svårt då brottsansvaret är ordnat på detta sätt. En kedja av bemyndigande som börjar från en sådan öppen bestämmelse om hot om straff och slutar med en norm om den straffbara gärningens brottsrekvisit måste enligt riksdagens grundlagsutskott vara exakt (GrUB 25/1994 rd, s 8).

I fortsättningen är avsikten att förteckningen över den marina utrustning som omfattas av direktivets tillämpningsområde ska kungöras såsom kommissionens genomförandebestämmelser. Enligt artikel 35.2 i utrustningsdirektivet ska kommissionen genom genomförandeakter ange vilka utformnings-, konstruktions- respektive prestandakrav och vilka provningsstandarder som krävs enligt internationella instrument för varje marin utrustningsartikel som i enlighet med internationella konventioner måste vara godkända av flaggstatens myndigheter. Enligt artikel 35.3 ska kommissionen, i syfte att säkerställa att utrustning som placerats ombord på EU-fartyg är förenlig med de internationella instrumenten, genom genomförandeakter ange vilka nya utformnings-, konstruktions- och prestandakrav som finns i de internationella instrument som är tillämpliga på utrustning som redan placerats ombord. Ändringarna gällande marin utrustning i bilagan till utrustningsdirektivet genomfördes tidigare separat på nationell nivå.

Det föreslås att terminologin för placering av marin utrustning och för märkning av överensstämmelse ändras så att den överensstämmer med de övriga ändringar som föreslås i lagen. *Punkt 1* ska även omfatta tillhandahållande på marknaden. Paragrafens *1 mom. 3 punkt* föreslås bli ändrad så att det hänvisas till hela 5 § i stället för till 5 § 4 mom. som för närvarande. Lagens 5 § innehåller de föreslagna skyldigheterna i fråga om de nya rattmärkena. Det behövs bestämmelser enligt vilka brott mot dessa är straffbart. Det föreslagna utvidgandet av straffbestämmelsens tillämpningsområde bygger på direktivets bestämmelser.

28 §. *Sökande av ändring i tillsynsmyndigheternas beslut.* Enligt förslaget stryks i paragrafen och dess rubrik hänvisningarna till kommunikationsministeriets beslut, eftersom ministeriet i fortsättningen inte är verksamt som tillsynsmyndighet i enlighet med den föreslagna 7 §. Till paragrafen fogas bestämmelser om ärenden som ska överföras till förfarandet för ansökan om besvärstillstånd och på vilka principerna för justitieministeriets projekt gällande utvidgningen av omprövnings- och besvärstillståndssystemet ska tillämpas (RP 230/2014 rd). Samtidigt ska paragrafens struktur ändras.

Enligt paragrafens 1 mom. ska man få söka ändring genom besvär hos förvaltningsdomstolen i ett beslut som gäller begränsning eller återkallande av utseende i fråga om anmälda organ.

Enligt paragrafens 2 mom. får man i ett beslut som någon annan tillsynsmyndighet fattat enligt lag begära omprövning hos den myndighet som har fattat beslutet. I beslut som har meddelats med anledning av begäran om omprövning får ändring genom besvär sökas hos förvaltningsdomstolen.

Enligt paragrafens 3 mom. får förvaltningsdomstolens beslut överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Enligt paragrafens 4 mom. ska beslutet iakttas trots ändringssökande, om inte den myndighet där ändring söktes bestämmer något annat.

Enligt paragrafens 5 mom. får det sökas ändring i beslut om sådana administrativa tvångsmedel som avses i 26 § på det sätt som anges i viteslagen.

31 §. Avgifter. Hänvisningen till 11 § föreslås bli ändrad så att den motsvarar de ändringar som föreslås i paragrafen. Det handlar om en författningsteknisk ändring.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

Eftersom utrustningsdirektivet innehåller många bestämmelser av teknisk natur, har Trafiksäkerhetsverket i 17 § i den föreslagna lagen getts befogenhet att meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska bifogas till ansökan om utseende av ett anmält organ.

3 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt. De krav och provningsstandarder som gäller marin utrustning tillämpas dock i enlighet med de föreskrifter Trafiksäkerhetsverket meddelar med stöd av bilaga A.1 till det gamla utrustningsdirektivet 96/98/EG och 30 § i den lag om marin utrustning som gällde vid ikraftträdandet tills de kommissionens genomförandeakter som antas med stöd av utrustningsdirektivet träder i kraft.

Medlemsstaterna i Europeiska unionen ska genomföra och kungöra de lagar som krävs för efterlevnaden av det ändrade utrustningsdirektivet senast den 18 september 2016. Enligt artikel 40 i utrustningsdirektivet ska de krav och provningsstandarder för marin utrustning som är tillämpliga den 18 september 2016 enligt de bestämmelser i nationell lagstiftning som antagits av medlemsstaterna för att följa direktiv 96/98/EG fortsätta att gälla tills ikraftträdandet av sådana genomförandeakter som avses i artikel 35.2.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Enligt 80 § 1 mom. i grundlagen kan statsrådet utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i grundlagen eller i någon annan lag. Genom lag ska dock utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen hör till området för lag. Enligt 80 § 2 mom. i grundlagen kan andra myndigheter genom lag bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestämda frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och regleringens betydelse i sak inte kräver att den sker genom lag eller förordning. Tillämpningsområdet för ett sådant bemyndigande ska vara exakt avgränsat. Dessutom följer av grundlagen att de frågor som bemyndigandet gäller måste preciseras exakt i lag.

Grundlagsutskottet har i sin utlåtandepraxis krävt att regleringen ska vara exakt och noga avgränsad för att ett bemyndigande ska få tas in i en lag (GrUU 16/2002 rd, s. 2, GrUU 19/2002 rd, s. 5, GrUU 1/2004 rd, s. 2, och GrUU 17/2010 rd, s. 2). Av lagen ska det tydligt framgå vad avsikten är att det ska föreskrivas om genom förordning. Grundlagsutskottet har i sin utlåtandepraxis i fråga om tillämpningen av grundlagens 80 § 2 mom. konstaterat att det ställs mera långtgående krav på att de frågor som ett bemyndigande att utfärda rättsnormer omfattar ska vara noggrant definierade i lagen än det allmänna kravet på exakt avgränsning som gäller ett sådant bemyndigande. Bemyndigandet ska enligt en uttrycklig bestämmelse i grundlagen ha ett exakt avgränsat tillämpningsområde (GrUU 46/2001 rd, s. 3/I, och GrUU 16/2002 rd, s. 2/II). Sett ur ett grundlagsperspektiv är andra myndigheters normgivningsrätt endast undantagsfall (GrUU 10/1998 rd, s. 23/II, och GrUU 16/2002 rd, s. 2/I). I samband med grundlagsreformen nämndes som exempel på en myndighets normgivningsbefogenhet teknisk reglering av smärre detaljer som inte inbegriper prövningsrätt i någon större utsträckning (RP 1/1998 rd, s. 133/II, se även GrUU 16/2002 rd, s. 2/I, och GrUU 19/2002 rd, s. 5/I). Grundlagsutskottet har i sin utlåtandepraxis också behandlat tolkningen av ”särskilda skäl” i 80 § 2 mom. i grundlagen (GrUU 17/2004 rd, s. 3/II). Enligt utskottets praxis har som särskilda skäl betraktats att verksamheten har många yrkesmässiga särdrag. Grundlagsutskottet har också understrukt att tolkningen av bemyndigandebestämmelserna och innehållet i bestämmelser som utfärdas med stöd av bemyndigandebestämmelserna inskränks direkt av 80 § 1 och 2 mom. i grundlagen (GrUU 48/2001 rd, s. 4, GrUU 1/2004 rd, s. 2, och GrUU 19/2006 rd, s. 3).

I det föreslagna 17 § 1 mom. ingår en behörighet att meddela föreskrifter, vilket innebär att Trafiksäkerhetsverket kan meddela närmare föreskrifter om de frågor som avses i bestämmelsen. Vid beredningen av behörigheterna har de krav som grundlagen ställer i anslutning till ärendet beaktats. Bemyndigandet finns i och har i sak anknutits till den paragraf som gäller den fråga som regleras och har utarbetats så att det är så noga avgränsat och exakt som möjligt. I lagen föreslås dessutom bestämmelser om rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag. Bemyndigandet strider således inte mot grundlagen.

Den föreslagna lagen innehåller inga sådana begränsningar av de grundläggande friheterna och rättigheterna som är problematiska med tanke på grundlagen. De föreslagna bestämmelserna som gäller överföring av uppgifter på andra än myndigheter är också förenliga med grundlagen. Därmed är det motiverat att anse att lagförslaget i propositionen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om marin utrustning

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om marin utrustning (1503/2011) 30 §,
ändras 1 och 2 §, 3 § 4 mom., 4–6 §, 7 § 2 mom., 8 § 1 mom., 10–15 §, 17–19 §, 20 § 2 mom., rubriken för 21 § och 21 § 1 mom., 22 § 1 mom., 23–25 §, 27 § 1 mom., 28 och 31 §, av dem 18 och 19 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 908/2014, samt
fogas till lagen en ny 18 a § som följer:

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag finns bestämmelser om den utrustning som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/90/EU om marin utrustning och om upphävande av rådets direktiv 96/98/EG, nedan *utrustningsdirektivet*.

Denna lag tillämpas på finska fartyg som beviljas säkerhetscertifikat i enlighet med någon av följande internationella konventioner:

- 1) 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981), nedan *SOLAS-konventionen*,
- 2) protokollet av år 1978 till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/1983), nedan *MARPOL 73/78-konventionen*,
- 3) 1972 års konvention om de internationella reglerna till förhindrande av samman-stötning till sjöss (FördrS 30/1977), nedan *COLREG-konventionen*.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *internationella provningsstandarder* gällande standarder som Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), Internationella Standardiseringsorganisationen (ISO), Internationella eltekniska kommittén (IEC), Europeiska standardiseringskommittén (CEN), Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec), Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (ETSI) och Internationella teleunionen (ITU) utarbetat för bestämmande av provningsmetoder och provningsresultat, i enlighet med internationella konventioner samt resolutioner och cirkulär från IMO,

2) *internationella instrument* internationella konventioner och resolutioner och cirkulär från IMO samt internationella provningsstandarder,

3) *marin utrustning* sådan utrustning enligt utrustningsdirektivet som är placerad eller är avsedd att placeras ombord på ett fartyg och för vilken godkännande från flagg-statens förvaltning krävs enligt internationella instrument, oberoende av om fartyget befinner sig i Europeiska unionen vid den tidpunkt då utrustningen placeras eller placerades ombord på fartyget,

4) *förfarande för bedömning av överensstämmelse* sådant förfarande enligt utrustningsdirektivet som är

a) EG-typkontroll (modul B) samt sådan EU-försäkran om överensstämmelse som, enligt vad tillverkaren eller dennes inom Europeiska unionen etablerade behöriga representant väljer innan utrustningen släpps ut på marknaden, gäller kvalitetssäkring av tillverkning (modul D), kvalitetssäkring av produkter (modul E) eller produktverifikation (modul F),

b) EG-verifikation av enstaka objekt (modul G) för utrustning som tillverkas individuellt eller i små kvantiteter och inte i serier eller i massproduktion,

5) *tillverkare* en fysisk eller juridisk person som tillverkar eller som låter konstruera eller tillverka marin utrustning och saluför den i eget namn eller under eget varumärke; en importör eller distributör ska anses vara tillverkare när denne i eget namn eller under eget varumärke släpper ut marin utrustning på marknaden eller placerar utrustningen ombord på ett fartyg som seglar under en EU-medlemsstats flagg eller när denne ändrar marin utrustning som redan släppts ut på marknaden på ett sådant sätt att överensstämmelsen med de tillämpliga kraven kan påverkas.

6) *behörig representant* en i artikel 13 i utrustningsdirektivet avsedd fysisk eller juridisk person som är etablerad i Europeiska unionen och som enligt skriftlig fullmakt från en tillverkare av marin utrustning har rätt att i tillverkarens ställe utföra särskilda uppgifter,

7) *importör* fysisk eller juridisk person som är etablerad i Europeiska unionen och släpper ut marin utrustning från ett tredjeland på unionsmarknaden,

8) *distributör* en sådan fysisk eller juridisk person i den marina utrustningens leveranskedja som inte är tillverkare eller importör,

9) *försäkran om överensstämmelse* en sådan försäkran från tillverkaren av marin utrustning, om att utrustningen uppfyller kraven, som avses i bilaga II till utrustningsdirektivet och som utformats enligt förlagan i bilaga III till Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG,

10) *tillhandahållande på marknaden* all tillförsel av marin utrustning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, antingen mot betalning eller kostnadsfritt,

11) *utsläppande på marknaden* första gången då marin utrustning görs tillgänglig på unionsmarknaden.

3 §

Övrig lagstiftning

Bestämmelser om hur radioanläggningars överensstämmelse med kraven ska säkerställas när överensstämmelsen inte gäller marin utrustning samt om utsläppande av radioanläggningar på marknaden finns i informationssamhällsbalken (917/2014).

4 §

Krav på marin utrustning

Marin utrustning som är placerad ombord på ett fartyg ska uppfylla de krav enligt internationella instrument som gäller vid den tidpunkt då utrustningen i fråga placeras ombord på fartyget, i enlighet med vad som föreskrivs i Europeiska kommissionens genomförandeakter som antagits med stöd av utrustningsdirektivet.

Tillverkaren av marin utrustning ska intyga att kraven uppfylls i enlighet med internationella provningsstandarder och förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

Om det inte har intygats att kraven uppfylls, får den marina utrustningen inte placeras ombord på ett fartyg och inte heller tillhandahållas eller släppas ut på marknaden.

Trafiksäkerhetsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap ska när det beviljar och förnyar ett fartygs säkerhetscertifikat och certifikat samt när det i dessa gör en anteckning om utförd periodisk, mellanliggande eller årlig besiktning kontrollera att den marina utrustningen ombord på fartyget uppfyller kraven enligt denna lag.

5 §

Rattmärket

Tillverkaren av marin utrustning ska förse sådan marin utrustning som uppfyller kraven i 4 § 1 mom. och har tillverkats i enlighet med förfarandet för bedömning av överensstämmelse med ett i utrustningsdirektivet avsett rattmärke. Tillverkaren kan i stället för eller utöver rattmärket använda ett sådant elektroniskt märke som avses i utrustningsdirektivet.

Andra produkter än sådana som avses i 1 mom. får inte föras med rattmärke.

Rattmärket ska anbringas på den marina utrustningen eller dess märkskylt vid tillverkningens slutfas så att märket är synligt, är läsbart på den plats där utrustningen används när den är installerad och är outplånligt under utrustningens hela förväntade livslängd. Vid behov ska rattmärket integreras i programvaran för den marina utrustningen. Om det på grund av utrustningens beskaffenhet inte är möjligt eller lämpligt att anbringa märket på utrustningen eller dess märkskylt, ska märket anbringas på produktens förpackning och i de medföljande dokumenten. Utöver rattmärket ska det på produkten eller, vid behov, på dess förpackning eller i medföljande dokument anges importörens namn och adress samt registrerat firmanamn eller registrerat varumärke.

Rattmärket ska åtföljas av identifikationsnumret för det anmälda organ som har utfört bedömningen av överensstämmelse, om organet medverkat i tillverkningskontrollfasen, samt av det år då märket anbringas. Det anmälda organet svarar för att identifikationsnumret anbringas på utrustningen. Identifikationsnumret kan enligt det anmälda organets anvisningar anbringas också av tillverkaren eller tillverkarens behöriga representant.

Märken eller inskriptioner som en utomstående, med hänsyn till innebörden eller den grafiska utformningen, av misstag kan betrakta som rattmärken får inte anbringas på utrustningen.

Tillverkaren av marin utrustning ska bevara den tekniska dokumentation samt försäkran om överensstämmelse som gäller utrustningen i tio år efter det att rattmärket anbringades, eller åtminstone under perioden för den förväntade livslängden för utrustningen. Tillverkaren ska förse det anmälda organet med en kopia av den försäkran om överensstämmelse som gäller utrustningen.

Tillverkare av marin utrustning som anser eller har skäl att tro att utrustning som de har försatt med rattmärke inte överensstämmer med de krav på utrustning som anges i 4 § ska omedelbart vidta åtgärder för att få produkten att överensstämma med kraven eller dra tillbaka produkten från marknaden eller vidta åtgärder i syfte att återkalla den.

6 §

Fri rörlighet för marin utrustning

Marin utrustning som är försedd med rattmärke får fritt släppas ut på marknaden samt placeras ombord på fartyg.

Marin utrustning som släpps ut på marknaden ska åtföljas av en försäkran om överensstämmelse och anvisningar för placering, användning och underhåll av utrustningen. En kopia av försäkran om överensstämmelse ska bevaras på fartyget under den tid den marina utrustningen används. Kopian av försäkran om överensstämmelse samt anvisningarna för placering, användning och underhåll ska finnas åtminstone på fartygets arbetsspråk och på engelska.

7 §

Tillsynsmyndigheter

Trafiksäkerhetsverket övervakar de anmälda organ som det har utsett.

8 §

Tillsynsmyndighetens rätt att få information och utföra kontroller

Trafiksäkerhetsverket har trots sekretessbestämmelserna rätt att få de uppgifter och prov som behövs för tillsynen över efterlevanden av denna lag av tillverkare av marin utrustning och deras behöriga representanter och av importörer, distributörer och anmälda organ som omfattas av skyldigheterna i denna lag. Trafiksäkerhetsverket ska även på begäran förse med uppgifter om alla som levererat utrustning och om alla tillverkare, behöriga representanter, importörer och distributörer till vilka utrustning har levererats inom 10 år från det att rattmärket anbringades eller åtminstone under perioden för den förväntade livslängden för utrustningen. Trafiksäkerhetsverket har rätt att av Kommunikationsverket få de uppgifter som behövs för tillsynen.

10 §

Kontroll av marin utrustning som är försedd med rattmärke

Trafiksäkerhetsverket kontrollerar att marin utrustning som har släppts ut på marknaden och som är försedd med rattmärke, men som ännu inte är placerad ombord på ett fartyg, uppfyller de krav som ställs på utrustningen. Tillverkaren av den marina utrustningen ska på egen bekostnad tillhandahålla Trafiksäkerhetsverket prov eller göra proven tillgängliga för verket.

Trafiksäkerhetsverket kan kontrollera utrustning som är försedd med rattmärke och som är placerad ombord på ett fartyg, om internationella instrument som gäller den internationella säkerheten eller förebyggande av miljöförorening kräver funktionsprov ombord på fartyget och tidigare förfaranden för bedömning av överensstämmelse inte upprepas. Tillverkaren av den marina utrustningen eller dennes behöriga representant ska på begäran lämna Trafiksäkerhetsverket de inspektions- och provningsrapporter som gäller utrustningen.

11 §

Exceptionell teknisk uppfinning

Trafiksäkerhetsverket kan tillåta att sådan marin utrustning som betraktas som en exceptionell teknisk uppfinning placeras ombord på ett fartyg trots att utrustningen inte uppfyller kraven i 4 § 1 mom. En förutsättning är att tillverkaren av utrustningen eller dennes behöriga representant påvisar för Trafiksäkerhetsverket att utrustningen är minst lika effektiv som marin utrustning som har försetts med rattmärke och som är avsedd för motsvarande bruk. Trafiksäkerhetsverket kan på bekostnad av tillverkaren eller dennes behöriga representant anlita utomstående provnings- eller kontrolltjänster eller andra tjänster för att påvisa motsvarande effektivitet. Det som föreskrivs ovan i detta moment tillämpas också på fartyg som överförs till fartygsregistret i Finland från registret i en medlemsstat i Europeiska unionen.

Trafiksäkerhetsverket ska för sådan marin utrustning som den har tillåtits och som betraktas som en exceptionell teknisk uppfinning utfärda ett certifikat som ska förvaras tillsammans med utrustningen. Den marina utrustningen ska placeras ombord på fartyget i enlighet med de villkor och bestämmelser som anges i certifikatet.

Trafiksäkerhetsverket ska underrätta Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen om att marin utrustning som betraktas som en exceptionell teknisk upp-

finning har tillåtits och delge dem alla rapporter om utförda prov, bedömningar och förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

12 §

Provning av utrustning

Trafiksäkerhetsverket kan tillåta att marin utrustning som inte uppfyller kraven enligt 4 § 1 mom. och inte är en sådan exceptionell teknisk uppfinning som avses i 11 § på prov placeras ombord på ett fartyg för en kort period. En förutsättning är att det på fartyget finns en motsvarande marin utrustning som är försedd med rattmärke och som är i funktionsdugligt skick och klar för omedelbar användning.

Trafiksäkerhetsverket ska för sådan marin utrustning som tagits i bruk på prov utfärda ett certifikat som ska förvaras tillsammans med utrustningen. Den utrustning som tagits i bruk på prov ska placeras ombord på fartyget i enlighet med de villkor och bestämmelser som anges i certifikatet.

13 §

Exceptionella omständigheter

Marin utrustning som inte är försedd med rattmärke får under exceptionella omständigheter placeras tillfälligt ombord på ett fartyg utanför Europeiska unionen, under förutsättning att

1) placering av utrustning försedd med rattmärke ombord skulle orsaka oskäligen kostnader eller oskäligt dröjsmål i fartygets trafik, och

2) den marina utrustningen åtföljs av sådan dokumentation som utfärdats av en stat som är medlem i IMO där det intygas att utrustningen uppfyller kraven i internationella instrument.

Redaren ska omedelbart göra en anmälan till Trafiksäkerhetsverket om sådan marin utrustning som avses i 1 mom. och om motiveringarna till att den placerats ombord på fartyget.

Efter att ha mottagit anmälan ska Trafiksäkerhetsverket utan dröjsmål säkerställa att förutsättningarna enligt 1 mom. 1 och 2 punkten uppfylls och att den marina utrustningen och dess provningsstandarder i så hög grad som möjligt motsvarar de krav och provningsstandarder som avses i 4 §.

Trafiksäkerhetsverket ska för tillfällig placering av marin utrustning utfärda ett certifikat där den marina utrustningen specificeras och där de exceptionella omständigheter som föranlett utfärdandet av certifikatet, kraven på utrustningens utformning, konstruktion och prestanda samt tillämpade provningsstandarder anges. Europeiska kommissionen ska genast underrättas om utfärdandet av certifikatet.

14 §

Utländskt fartygs övergång till finsk flagg

Om ett fartyg som seglar under ett sådant lands flagg som inte hör till Europeiska unionen övergår till finsk flagg, ska Trafiksäkerhetsverket i samband med första besiktningen säkerställa att den marina utrustningens skick motsvarar fartygets säkerhetscertifikat och certifikat samt att fartygets marina utrustning är försedd med rattmärke.

Om Trafiksäkerhetsverket anser att en marin utrustning som inte är försedd med rattmärke motsvarar en marin utrustning som är försedd med rattmärke, ska det för att påvisa att utrustningarna motsvarar varandra utfärda ett certifikat som innehåller ett tillstånd att placera utrustningen ombord på fartyget i enlighet med de villkor som nämns i tillståndet. Certifikatet ska förvaras ombord på fartyget. Trafiksäkerhetsverket kan på bekostnad av redaren anlita ut-

omstående provnings- eller kontrolltjänster eller andra tjänster för att påvisa att utrustningarna motsvarar varandra.

Trafiksäkerhetsverket ska ålägga redaren att byta ut marin utrustning ombord på ett fartyg som överförs, om utrustningen inte är försedd med rattmärke och Trafiksäkerhetsverket anser att den inte motsvarar sådan marin utrustning som är försedd med rattmärke.

15 §

Skyldighet att anmäla farlig marin utrustning

Om en tillverkare av marin utrustning eller dennes behöriga representant får kännedom om att en marin utrustning som är försedd med rattmärke kan äventyra hälsan eller säkerheten för besättningen, passagerarna eller andra personer eller inverka menligt på den marina miljön, eller utifrån de uppgifter som tillverkaren eller representanten förfogar över borde kunna sluta sig till att så är fallet, ska denne omedelbart underrätta Trafiksäkerhetsverket om detta. Tillverkaren eller representanten ska samtidigt uppge vilka åtgärder som har vidtagits med tanke på faran och samarbeta med Trafiksäkerhetsverket för att avvärja faran.

17 §

Utseende av ett anmält organ

Trafiksäkerhetsverket utser på ansökan de organ som har rätt att vara verksamma som anmälda organ vid bedömning av överensstämmelse. Trafiksäkerhetsverket får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska bifogas till ansökan.

I beslutet om utseende anges det anmälda organets kompetensområde, fastställs arrangemangen för tillsynen över organet samt uppställs vid behov andra krav, begränsningar och villkor som gäller organets verksamhet och som säkerställer att uppgifterna utförs på behörigt sätt. Ett anmält organ kan utses för viss tid eller tills vidare.

Trafiksäkerhetsverket ska underrätta Europeiska kommissionen och övriga medlemsstater inom Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om de anmälda organ som det har utsett och om senare betydande ändringar som gäller organen. Ett anmält organ får vara verksamt som anmält organ i enlighet med denna lag, om Europeiska kommissionen och Europeiska unionens medlemsstater inte reser invändningar mot anmälan om att utse organet. Tidsfristen för invändningar är två veckor från det att anmälan har lämnats, om anmälan åtföljs av ett ackrediteringsintyg. Om ackrediteringsintyg saknas är tidsfristen för invändningar två månader. Trafiksäkerhetsverket ska dessutom underrätta Europeiska kommissionen om de utvärderings- och tillsynsförfaranden som gäller de anmälda organen och om eventuella ändringar i dessa uppgifter.

Den anmälan som avses i 3 mom. ska innehålla uppgifter om vilka bedömningar av överensstämmelse det anmälda organet utför och dess bedömningsmoduler, vilka marina utrustningar det anmälda organet bedömer samt ett intyg över organets kompetens. Om det anmälda organet inte har ett ackrediteringsintyg som utfärdats av ett nationellt ackrediteringsorgan, ska till anmälan bifogas behövliga skriftliga bevis utifrån vilka det anmälda organets kompetens och tillsyn kan verifieras.

18 §

Förutsättningarna för utseende av ett anmält organ

Förutsättningarna för att ett anmält organ ska utses är att

- 1) organet är en i Finland registrerad juridisk person eller en del av en sådan,
- 2) organet är funktionellt och ekonomiskt oberoende,

3) organet klarar av att utföra de uppgifter som hänför sig till bedömningen av överensstämmelse,

4) organet har tillgång till tillräckligt med yrkeskunnig personal, vars oberoende i verksamheten har säkerställts när det gäller kontrolluppgifter,

5) organets ledning och bedömningspersonal är opartiska,

6) organet har tillgång till den apparatur och utrustning och de system som verksamheten förutsätter,

7) organet har en skriftlig beskrivning av de förfaranden enligt vilka bedömningarna av överensstämmelse utförs,

8) organet har en tillräcklig ansvarsförsäkring med beaktande av verksamhetens art och omfattning,

9) organet uppfyller de krav som anges i standarden EN ISO/IEC 17065, och säkerställer att de provningslaboratorier som används för att bedöma överensstämmelsen uppfyller de krav som anges i standarden EN ISO/IEC 17025.

Det anmälda organet ska genom ackreditering vid Säkerhets- och kemikalieverkets ackrediteringsenhet (*Ackrediteringstjänsten FINAS*) eller på annat sätt visa att det uppfyller förutsättningarna i 1 mom. Ackrediteringsintyget eller andra behövliga skriftliga bevis ska bifogas till en ansökan om utseende av ett anmält organ.

Det anmälda organet ska till Trafiksäkerhetsverket och Ackrediteringstjänsten FINAS anmäla alla sådana förändringar som kan påverka uppfyllandet av de villkor som anges i 1 mom.

Ackrediteringstjänsten FINAS ska i enlighet med ackrediteringsförfarandena regelbundet göra en bedömning av huruvida det anmälda organet fortfarande uppfyller kraven enligt 1 mom. Det anmälda organet ska lämna Ackrediteringstjänsten FINAS de uppgifter som behövs för bedömning av kompetensen.

Anmälda organ ska årligen lämna Trafiksäkerhetsverket en redogörelse för sin verksamhet enligt denna lag och för resultaten av verksamheten.

18 a §

Krav som gäller anmälda organs personal

Den personal i ett anmält organ som svarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse ska ha

1) fullgod teknisk och yrkesinriktad utbildning, som täcker alla åtgärder i samband med bedömning av överensstämmelse för vilka det anmälda organet har anmälts,

2) tillräcklig kunskap om kraven på de bedömningar som den gör och tillräcklig befogenhet att utföra dessa bedömningar,

3) tillräcklig kännedom om och förståelse av tillämpliga krav och provningsstandarder samt av relevant unionslagstiftning om harmonisering och förordningar genom vilka man genomför denna, samt

4) förmåga att utarbета certifikat, dokument och rapporter som visar att en bedömning har utförts.

19 §

Ett anmält organs uppgifter

Ett anmält organ har till uppgift att säkerställa att de marina utrustningar som organet bedömer uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag. Ett anmält organ ska över bedömningen utfärda behöriga typintyg och certifikat om överensstämmelse.

Ett anmält organ kan med kundens samtycke anlita biträde av utomstående provnings- och kontrolltjänster eller andra tjänster, om den utomstående tjänsteleverantören uppfyller förutsättningarna i 18 §. De anmälda organen ansvarar för de åtgärder som de har låtit någon utom-

stående utföra och för bedömningen av överensstämmelsen med kraven i dess helhet. De anmälda organen ska meddela Trafiksäkerhetsverket och Ackrediteringstjänsten FINAS vilka utomstående tjänster de anlitar.

Det anmälda organet ska kräva att tillverkaren av marin utrustning vidtar behövliga korrigerande åtgärder. Organet får inte utfärda ett certifikat om överensstämmelse, om utrustningen inte uppfyller de krav som ställs på den. Om det anmälda organet efter att ha utfärdat ett certifikat anser att utrustningen inte längre uppfyller de krav som ställs på den, ska organet kräva att tillverkaren vidtar behövliga korrigerande åtgärder och vid behov återkalla certifikatet. Om inga korrigerande åtgärder utförs eller om de inte får önskat resultat, ska det anmälda organet vid behov begränsa eller återkalla certifikatet. Certifikatet kan också återkallas tillfälligt. Om ett certifikat om överensstämmelse avslås, begränsas eller återkallas ska det anmälda organet meddela detta till tillsynsmyndigheterna och övriga anmälda organ som utför sådana bedömningar av överensstämmelse som omfattar samma utrustningar.

20 §

Utförande av ett anmält organs uppgifter

Det anmälda organet ska samarbeta med övriga organ inom samma verksamhetsområde för att säkerställa att förfarandena är tillräckligt enhetliga samt förse andra anmälda organ som utför sådana bedömningar av överensstämmelse som omfattar samma utrustningar, med information om negativa och, på begäran, positiva resultat av bedömningar av överensstämmelse. De anmälda organen ska på begäran ge Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen information om frågor som rör negativa och positiva resultat av bedömningar av överensstämmelse.

21 §

Avhjälpan av brister eller av bristande överensstämmelse

Om en marin utrustning som är försedd med rattmärke, dokument som gäller utrustningen eller uppgifter som ges om den inte överensstämmer med denna lag eller om ett rattmärke har anbringats i strid med denna lag, kan Trafiksäkerhetsverket ålägga tillverkaren eller dennes behöriga representant, importören eller distributören att inom en tid som verket bestämmer avhjälpa bristen eller den bristande överensstämmelsen. Om bristen eller den bristande överensstämmelsen inte avhjälps inom utsatt tid, ska Trafiksäkerhetsverket förbjuda tillhandahållandet av den marina utrustningen på marknaden, förbjuda utsläppandet av utrustningen på marknaden eller bestämma att utrustningen ska dras tillbaka från marknaden eller återkallas.

22 §

Farlig marin utrustning

Trafiksäkerhetsverket kan för viss tid förbjuda en tillverkare av marin utrustning som är försedd med rattmärke eller dennes behöriga representant eller en importör eller distributör av sådan utrustning att tillhandahålla utrustningen på marknaden eller släppa ut den på marknaden, eller bestämma att utrustningen ska dras tillbaka från marknaden eller förbjuda eller begränsa redarens användning av utrustningen, om utrustningen kan äventyra hälsan eller säkerheten för besättningen, passagerarna eller andra personer eller inverka menligt på den marina miljön, trots att utrustningen är korrekt installerad och underhållen och används i enlighet med sitt syfte.

23 §

Reparation, byte eller hävande av köp av marin utrustning

Trafiksäkerhetsverket kan ålägga en tillverkare, en behörig representant, en importör eller en distributör som har fått ett förbudsbeslut enligt 22 § att

- 1) reparera den marina utrustningen så att den inte är farlig eller skadlig,
- 2) återta den marina utrustningen och ersätta den med en produkt som inte är farlig eller skadlig, eller
- 3) häva köpet.

Trafiksäkerhetsverket ska omedelbart informera Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen om sina åtgärder och grunderna för dem.

24 §

Skyldighet att informera om förbud och ålägganden

Trafiksäkerhetsverket kan ålägga tillverkaren av marin utrustning eller dennes behöriga representant, importören eller distributören att informera om ett förbud eller åläggande enligt 21 eller 22 § samt om den risk som är förknippad med den marina utrustningen eller dess användning. Trafiksäkerhetsverket kan bestämma en tidsfrist för informerandet och även i övrigt bestämma om de förfaranden som ska iakttas vid informerandet.

25 §

Återkallande av utseende av ett anmält organ och upphörande av verksamheten

Om ett anmält organ inte längre uppfyller förutsättningarna för utseende eller inte iakttar krav, begränsningar eller villkor enligt beslutet om utseende eller handlar i strid med bestämmelserna, ska Trafiksäkerhetsverket bestämma en tidsfrist inom vilken organet ska rätta till saken. Trafiksäkerhetsverket ska begränsa eller återkalla utseendet om organet inte har avhjälpt bristen inom utsatt tid och bristen är allvarlig. Utseendet kan även återkallas för viss tid.

Trafiksäkerhetsverket ska informera Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen om beslut att begränsa eller återkalla utseendet av ett anmält organ.

Om ett anmält organ upphör med sin verksamhet, ska det överföra dokumentationen av kontrollverksamheten till något annat anmält organ eller annars se till att den står till tillsynsmyndigheternas förfogande.

27 §

Brott mot bestämmelserna om marin utrustning

Den som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet, i strid med utrustningsdirektivet eller bestämmelser som utfärdats med stöd av det

- 1) ombord på ett fartyg placerar sådan marin utrustning som inte har intygats uppfylla kraven i 4 § 1 mom. eller tillhandahåller eller släpper ut sådan utrustning på marknaden,
- 2) anbringar rattmärket på marin utrustning som inte har intygats uppfylla kraven i 4 § 1 mom.,
- 3) bryter mot de krav som ställs i 5 § för användningen av rattmärke, mot ett åläggande som avses i 14 § 3 mom. eller mot ett förbud eller åläggande som avses i 22 § 1 mom.,
- 4) underlåter att göra en anmälan enligt 13 § 2 mom. eller 15 §, eller

5) försummar skyldigheten att informera enligt 24 §, ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott mot bestämmelserna om marin utrustning* dömas till böter.

28 §

Sökande av ändring i tillsynsmyndigheternas beslut

Ändring i ett beslut att begränsa eller återkalla utseende i fråga om anmälda organ får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

När det gäller andra beslut som meddelats av Trafiksäkerhetsverket får omprövning begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen. Det beslut som meddelas med anledning av begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ett beslut ska iakttas trots ändringssökande, om inte den myndighet där ändrings sökts bestämmer något annat.

I ett beslut om föreläggande och utdömande av vite samt om utsättande och verkställande av hot om tvångsutförande eller avbrytande får dock ändring sökas på det sätt som anges i vite-lagen.

31 §

Avgifter

Trafiksäkerhetsverket bestämmer en sådan avgift enligt självkostnadsvärdet som avses i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) för kontroller, tillsynsåtgärder och certifikat enligt 11 § 1 och 2 mom., 12 §, 13 § 3 mom. och 14 § 2 mom. i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Före ikraftträdandet av kommissionens genomförandeakter som antas med stöd av utrustningsdirektivet tillämpas i stället bilaga A.1 till rådets direktiv nr 96/98/EG om marin utrustning samt de föreskrifter som Trafiksäkerhetsverket meddelat med stöd av de bestämmelser i 30 § som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Helsingfors den 1 september 2016

Statsminister

Juha Sipilä

Kommunikationsminister Anne Berner

Lag

om ändring av lagen om marin utrustning

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om marin utrustning (1503/2011) 30 §,
ändras 1 och 2 §, 3 § 4 mom., 4–6 §, 7 § 2 mom., 8 § 1 mom., 10–15 §, 17–19 §, 20 § 2
mom., rubriken för 21 § och 21 § 1 mom., 22 § 1 mom., 23–25 §, 27 § 1 mom., 28 och 31 §,
av dem 18 och 19 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 908/2014, samt
fogas till lagen en ny 18 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

1 §

Tillämpningsområde

Tillämpningsområde

I denna lag finns bestämmelser om den utrustning som nämns i bilaga A.1 till rådets direktiv 96/98/EG om marin utrustning, nedan *utrustningsdirektivet*.

I denna lag finns bestämmelser om den utrustning som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/90/EU om marin utrustning och om upphävande av rådets direktiv 96/98/EG, nedan *utrustningsdirektivet*.

Denna lag tillämpas på finska fartyg som beviljas säkerhetscertifikat i enlighet med någon av följande internationella konventioner:

Denna lag tillämpas på finska fartyg som beviljas säkerhetscertifikat i enlighet med någon av följande internationella konventioner:

1) 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981), nedan *SOLAS-konventionen*,

1) 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981), nedan *SOLAS-konventionen*,

2) protokollet av år 1978 till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/1983), nedan *MARPOL 73/78 -konventionen*,

2) protokollet av år 1978 till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/1983), nedan *MARPOL 73/78-konventionen*,

3) 1972 års konvention om de internationella reglerna till förhindrande av sammanstötning till sjöss (FördrS 30/1977), nedan *COLREG-konventionen*,

3) 1972 års konvention om de internationella reglerna till förhindrande av sammanstötning till sjöss (FördrS 30/1977), nedan *COLREG-konventionen*.

4) 1966 års internationella lastlinjekonvention (FördrS 52/1968).

2 §

2 §

Definitioner

Definitioner

I denna lag och i författningar som utfärdats med stöd av den avses med

I denna lag avses med

1) *provningsstandarder* gällande standarder

1) **internationella** provningsstandarder

som Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), Internationella Standardiseringsorganisationen (ISO), Internationella eltekniska kommittén (IEC), Europeiska standardiseringskommittén (CEN), Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec) och Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (ETSI) utarbetat för bestämmande av provningsmetoder och provningsresultat, i enlighet med internationella konventioner samt resolutioner och cirkulär från IMO *sådana de lyder i bilaga A.1 till utrustningsdirektivet*,

2) *internationella instrument* internationella konventioner och resolutioner och cirkulär från IMO samt *de* internationella provningsstandarder som avses i 1 punkten,

3) *marin utrustning* den utrustning som nämns i bilaga A.1 till utrustningsdirektivet och som i enlighet med internationella instrument ska finnas i användning ombord på fartyg eller som frivilligt placeras på fartyget för att användas där,

4) *förfarande för bedömning av överensstämmelse* sådant förfarande enligt utrustningsdirektivet som är

a) EG-typkontroll (modul B) samt en av tillverkaren eller av dennes befullmäktigade ombud som är etablerad inom Europeiska unionen given sådan EG-försäkran om överensstämmelse som innan utrustningen släpps ut på marknaden väljs ut bland de EG-försäkringar som gäller överensstämmelse med typ (modul C), kvalitetssäkring av tillverkning (modul D), kvalitetssäkring av produkter (modul E) eller produktverifikation (modul F),

b) fullständig EG-kvalitetssäkring (modul H),

c) EG-verifikation av enstaka objekt (modul G) för utrustning som tillverkas individuellt eller i små kvantiteter men inte genom serie- eller massproduktion.

gällande standarder som Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), Internationella Standardiseringsorganisationen (ISO), Internationella eltekniska kommittén (IEC), Europeiska standardiseringskommittén (CEN), Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec), Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (ETSI) och *Internationella teleunionen (ITU)* utarbetat för bestämmande av provningsmetoder och provningsresultat, i enlighet med internationella konventioner samt resolutioner och cirkulär från IMO,

2) *internationella instrument* internationella konventioner och resolutioner och cirkulär från IMO samt internationella provningsstandarder,

3) **marin utrustning** sådan utrustning enligt utrustningsdirektivet som är placerad eller är avsedd att placeras ombord på ett fartyg och för vilken godkännande från flaggstatens förvaltning krävs enligt internationella instrument, oberoende av om fartyget befinner sig i Europeiska unionen vid den tidpunkt då utrustningen placeras eller placeras ombord på fartyget,

4) *förfarande för bedömning av överensstämmelse* sådant förfarande enligt utrustningsdirektivet som är

a) EG-typkontroll (modul B) samt sådan EU-försäkran om överensstämmelse som, enligt vad tillverkaren eller dennes inom Europeiska unionen etablerade behöriga representant väljer innan utrustningen släpps ut på marknaden, gäller kvalitetssäkring av tillverkning (modul D), kvalitetssäkring av produkter (modul E) eller produktverifikation (modul F),

b) EG-verifikation av enstaka objekt (modul G) för utrustning som tillverkas individuellt eller i små kvantiteter och inte i serier eller i massproduktion,

5) **tillverkare** en fysisk eller juridisk person som tillverkar eller som låter konstruera eller tillverka marin utrustning och saluför den i eget namn eller under eget varumärke; en importör eller distributör ska anses vara tillverkare när denne i eget namn eller under eget varumärke släpper ut marin utrustning

på marknaden eller placerar utrustningen ombord på ett fartyg som seglar under en EU-medlemsstats flagg eller när denne ändrar marin utrustning som redan släppts ut på marknaden på ett sådant sätt att överensstämmelsen med de tillämpliga kraven kan påverkas.

6) **behörig representant** en i artikel 13 i utrustningsdirektivet avsedd fysisk eller juridisk person som är etablerad i Europeiska unionen och som enligt skriftlig fullmakt från en tillverkare av marin utrustning har rätt att i tillverkarens ställe utföra särskilda uppgifter,

7) **importör** fysisk eller juridisk person som är etablerad i Europeiska unionen och släpper ut marin utrustning från ett tredjeland på unionsmarknaden,

8) **distributör** en sådan fysisk eller juridisk person i den marina utrustningens leveranskedja som inte är tillverkare eller importör,

9) **försäkran om överensstämmelse** en sådan försäkran från tillverkaren av marin utrustning, om att utrustningen uppfyller kraven, som avses i bilaga II till utrustningsdirektivet och som utformats enligt förlagan i bilaga III till Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG,

10) **tillhandahållande på marknaden** all tillförsel av marin utrustning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, antingen mot betalning eller kostnadsfritt,

11) **utsläppande på marknaden** första gången då marin utrustning görs tillgänglig på unionsmarknaden.

3 §

Övrig lagstiftning

Bestämmelser om hur radioanläggningars överensstämmelse med kraven ska säkerställas när överensstämmelsen inte gäller marin utrustning samt om utsläppande av radioanläggningar på marknaden finns i lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar (1015/2001).

3 §

Övrig lagstiftning

Bestämmelser om hur radioanläggningars överensstämmelse med kraven ska säkerställas när överensstämmelsen inte gäller marin utrustning samt om utsläppande av radioanläggningar på marknaden finns i informations samhällsbalken (917/2014).

4 §

Krav på marin utrustning

Marin utrustning som *installerats eller* placerats ombord på ett fartyg ska uppfylla kraven i internationella instrument enligt vad som föreskrivs i utrustningsdirektivet.

Den som tillverkar marin utrustning ska styrka att de krav som avses i 1 mom. uppfylls i enlighet med de internationella provningsstandarder och förfaranden för bedömning av överensstämmelse som avses i bilaga A.1 till utrustningsdirektivet.

Sådan marin utrustning som nämns i bilaga A.1 till utrustningsdirektivet och som inte uppfyller villkoren i 1 eller 2 mom. får inte installeras på fartyg eller fästas i fartyg eller släppas ut på marknaden.

När Trafiksäkerhetsverket beviljar och förnyar ett fartygs säkerhetscertifikat och certifikat ska verket säkerställa att den marina utrustningen ombord på fartyget uppfyller kraven enligt denna lag.

5 §

Märkning för överensstämmelse

Den som tillverkar marin utrustning eller ett ombud för denne ska fästa en märkning för överensstämmelse enligt utrustningsdirektivet på marin utrustning som uppfyller kraven i 4 § 1 mom. och som har tillverkats i enlighet med förfarandet för bedömning av överensstämmelse enligt 4 § 2 mom.

Märkning för överensstämmelse får inte fästas på sådan marin utrustning som nämns i bilaga A.1 till utrustningsdirektivet och som inte uppfyller villkoren i 4 § 1 och 2 mom.

Märkning för överensstämmelse ska i till-

4 §

Krav på marin utrustning

Marin utrustning som är placerad ombord på ett fartyg ska uppfylla *de krav enligt internationella instrument som gäller vid den tidpunkt då utrustningen i fråga placeras ombord på fartyget, i enlighet med vad som föreskrivs i Europeiska kommissionens genomförandeakter som antagits med stöd av utrustningsdirektivet.*

Tillverkaren av marin utrustning ska intyga att kraven uppfylls i enlighet med internationella provningsstandarder och förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

Om det inte har intygats att kraven uppfylls, får den marina utrustningen inte placeras ombord på ett fartyg och inte heller tillhandahållas eller släppas ut på marknaden.

Trafiksäkerhetsverket *eller ett erkänt klassificeringssällskap* ska när det beviljar och förnyar ett fartygs säkerhetscertifikat och certifikat *samt när det i dessa gör en anteckning om utförd periodisk, mellanliggande eller årlig besiktning kontrollera* att den marina utrustningen ombord på fartyget uppfyller kraven enligt denna lag.

5 §

Rattmärket

Tillverkaren av marin utrustning ska förse sådan marin utrustning som uppfyller kraven i 4 § 1 mom. och har tillverkats i enlighet med förfarandet för bedömning av överensstämmelse med ett i utrustningsdirektivet avsett rattmärke. Tillverkaren kan i stället för eller utöver rattmärket använda ett sådant elektroniskt märke som avses i utrustningsdirektivet.

Andra produkter än sådana som avses i 1 mom. får inte förses med rattmärke.

Rattmärket ska anbringas på den marina

verkningens slutfas fästas på den marina utrustningen eller dess märkplåt så att den är synlig, läsbar på den plats där utrustningen används när den är installerad och outplånlig under utrustningens hela förväntade livslängd. Om det med hänsyn till utrustningens beskaffenhet inte är möjligt eller motiverat att fästa märket på utrustningen eller dess märkplåt, ska märket fästas på produktens förpackning, på en etikett eller på ett informationsblad.

Märkningen för överensstämmelse ska följas av identifikationsnumret för det anmälda organ som har utfört bedömningen av överensstämmelse, om det organet medverkat i tillverkningskontrollfasen, samt de två sista siffrorna i det år då märkningen utförs. Det anmälda organet svarar för att identifikationsnumret fästs på utrustningen. Identifikationsnumret kan på det anmälda organets ansvar fästas också av den marina utrustningens tillverkare eller dess ombud.

Märken eller inskriptioner som en utomstående med hänsyn till innebörden eller den grafiska utformningen, av misstag kan betrakta som en märkning för överensstämmelse får inte fästas på utrustningen.

utrustningen eller dess märkskylt vid tillverkningens slutfas så att *märket* är synligt, är läsbart på den plats där utrustningen används när den är installerad och är outplånligt under utrustningens hela förväntade livslängd. *Vid behov ska rattmärket integreras i programvaran för den marina utrustningen.* Om det på grund av utrustningens beskaffenhet inte är möjligt eller *lämpligt* att *anbringa* märket på utrustningen eller dess märkskylt, ska märket *anbringas* på produktens förpackning och i de medföljande dokumenten. *Utöver rattmärket ska det på produkten eller, vid behov, på dess förpackning eller i medföljande dokument anges importörens namn och adress samt registrerat firmanamn eller registrerat varumärke.*

Rattmärket ska åtföljas av identifikationsnumret för det anmälda organ som har utfört bedömningen av överensstämmelse, om organet medverkat i tillverkningskontrollfasen, samt av det år då märket anbringas. Det anmälda organet svarar för att identifikationsnumret *anbringas* på utrustningen. Identifikationsnumret kan *enligt* det anmälda organets *anvisningar anbringas* också av tillverkaren eller *tillverkarens behöriga representant.*

Märken eller inskriptioner som en utomstående, med hänsyn till innebörden eller den grafiska utformningen, av misstag kan betrakta som *rattmärken* får inte *anbringas* på utrustningen.

Tillverkaren av marin utrustning ska bevara den tekniska dokumentation samt försäkran om överensstämmelse som gäller utrustningen i tio år efter det att rattmärket anbringades, eller åtminstone under perioden för den förväntade livslängden för utrustningen. Tillverkaren ska förse det anmälda organet med en kopia av den försäkran om överensstämmelse som gäller utrustningen.

Tillverkare av marin utrustning som anser eller har skäl att tro att utrustning som de har försett med rattmärke inte överensstämmer med de krav på utrustning som anges i 4 § ska omedelbart vidta åtgärder för att få produkten att överensstämma med kraven eller dra tillbaka produkten från marknaden eller vidta åtgärder i syfte att återkalla den.

6 §

Fri rörlighet för marin utrustning

Marin utrustning som är försedd med märkning för överensstämmelse kan fritt släppas ut på marknaden samt *installeras eller* placeras ombord på *ett* fartyg.

Marin utrustning som släpps ut på marknaden ska åtföljas av en försäkran om överensstämmelse och anvisningar för installering, användning och underhåll av utrustningen. Anvisningarna för installering, användning och underhåll ska finnas åtminstone på finska och svenska.

6 §

Fri rörlighet för marin utrustning

Marin utrustning som är försedd med *rattmärke* får fritt släppas ut på marknaden samt placeras ombord på fartyg.

Marin utrustning som släpps ut på marknaden ska åtföljas av en försäkran om överensstämmelse och anvisningar för *placering*, användning och underhåll av utrustningen. *En kopia av försäkran om överensstämmelse ska bevaras på fartyget under den tid den marina utrustningen används. Kopian av försäkran om överensstämmelse samt anvisningarna för placering, användning och underhåll ska finnas åtminstone på fartygets arbetspråk och på engelska.*

7 §

Tillsynsmyndigheter

Kommunikationsministeriet övervakar de anmälda organ som det har utsett.

7 §

Tillsynsmyndigheter

Trafiksäkerhetsverket övervakar de anmälda organ som det har utsett.

8 §

Tillsynsmyndighetens rätt att få information och utföra kontroller

Kommunikationsministeriet och Trafiksäkerhetsverket har trots sekretessbestämmelserna rätt att få de uppgifter som behövs för tillsynen över att denna lag följs av dem som tillverkar marin utrustning eller ombud för dem och av anmälda organ, vilka omfattas av skyldigheterna i denna lag. Trafiksäkerhetsverket har rätt att av Kommunikationsverket få sådana uppgifter som behövs för tillsynen.

8 §

Tillsynsmyndighetens rätt att få information och utföra kontroller

Trafiksäkerhetsverket har trots sekretessbestämmelserna rätt att få de uppgifter och prov som behövs för tillsynen över *efterlevanden* av denna lag av tillverkare av marin utrustning och *deras behöriga representanter och av importörer, distributörer* och anmälda organ som omfattas av skyldigheterna i denna lag. *Trafiksäkerhetsverket ska även på begäran förse med uppgifter om alla som levererat utrustning och om alla tillverkare, behöriga representanter, importörer och distributörer till vilka utrustning har levererats inom 10 år från det att rattmärket anbringades eller åtminstone under perioden för den förväntade livslängden för utrustningen.* Trafiksäkerhetsverket har rätt att av Kommunikationsverket få de uppgifter som behövs för

tillsynen.

10 §

Kontroll av marin utrustning som är försedd med märkning för överensstämmelse

För att säkerställa att marin utrustning uppfyller de krav som ställs på den kan Trafiksäkerhetsverket *på egen bekostnad* kontrollera marin utrustning som har släppts ut på marknaden och är försedd med märkning för överensstämmelse, om utrustningen inte ännu har installerats eller placerats ombord på ett fartyg.

Trots märkning för överensstämmelse på marin utrustning får Trafiksäkerhetsverket göra en bedömning av utrustning som *installerats eller* placerats ombord på ett fartyg, om internationella instrument som gäller den internationella säkerheten eller förebyggande av förorening av miljön kräver funktionsprov ombord på fartyget och tidigare förfaranden för bedömning av överensstämmelse inte upprepas. Den som tillverkar marin utrustning eller ett ombud för denne ska på begäran lämna Trafiksäkerhetsverket inspektions- och provningsrapporterna som gäller utrustningen.

11 §

Teknisk uppfinning

Trafiksäkerhetsverket kan tillåta att sådan marin utrustning som ska anses vara en exceptionell teknisk uppfinning *installeras eller* placeras ombord på ett fartyg trots att den inte uppfyller kraven i 4 § 2 mom. En förutsättning är att den som tillverkar den marina utrustningen eller ett ombud för denne påvisar för Trafiksäkerhetsverket att den marina utrustningen är minst lika effektiv som marin utrustning som har försetts med märkning för överensstämmelse och är avsedd för motsvarande bruk. Trafiksäkerhetsverket kan på tillverkarens eller ombudets bekostnad anlita utomstående provnings-, kontroll- eller andra tjänster för att påvisa motsvarande effektivitet.

10 §

*Kontroll av marin utrustning som är försedd med **rattmärke***

Trafiksäkerhetsverket *kontrollerar att* marin utrustning som har släppts ut på marknaden och som är försedd med *rattmärke*, *men som ännu inte är placerad* ombord på ett fartyg, uppfyller de krav som ställs på *utrustningen*. *Tillverkaren av den marina utrustningen ska på egen bekostnad tillhandahålla Trafiksäkerhetsverket prov eller göra proven tillgängliga för verket.*

Trafiksäkerhetsverket *kan kontrollera utrustning som är försedd med rattmärke* och som är placerad ombord på ett fartyg, om internationella instrument som gäller den internationella säkerheten eller förebyggande av *miljöförorening* kräver funktionsprov ombord på fartyget och tidigare förfaranden för bedömning av överensstämmelse inte upprepas. *Tillverkaren av den marina utrustningen eller dennes behöriga representant* ska på begäran lämna Trafiksäkerhetsverket de inspektions- och provningsrapporter som gäller utrustningen.

11 §

***Exceptionell** teknisk uppfinning*

Trafiksäkerhetsverket kan tillåta att sådan marin utrustning som *betraktas* som en exceptionell teknisk uppfinning placeras ombord på ett fartyg trots att *utrustningen* inte uppfyller kraven i 4 § 1 mom. En förutsättning är att *tillverkaren av utrustningen eller dennes behöriga representant* påvisar för Trafiksäkerhetsverket att *utrustningen* är minst lika effektiv som marin utrustning som har försetts med *rattmärke* och som är avsedd för motsvarande bruk. Trafiksäkerhetsverket kan *på bekostnad av tillverkaren eller dennes behöriga representant* anlita utomstående *provnings- eller kontrolltjänster eller andra tjänster* för att påvisa motsvarande effektivitet.

tet. Det som föreskrivs ovan i detta moment tillämpas också på ett fartyg som ska överföras till fartygsregistret i Finland från registret i en medlemsstat i Europeiska unionen.

Om en teknisk uppfinning enligt 1 mom. är en radioanläggning, ska Trafiksäkerhetsverket säkerställa att den till sina egenskaper och sin tekniska konstruktion uppfyller kraven i de föreskrifter om användningen av radiofrekvenser som utfärdats med stöd av lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar.

Trafiksäkerhetsverket ska för sådan marin utrustning som avses i 1 och 2 mom. utfärda ett certifikat som ska förvaras tillsammans med utrustningen. Den marina utrustningen ska *installeras eller* placeras ombord på ett fartyg i enlighet med de villkor och bestämmelser som anges i certifikatet.

Trafiksäkerhetsverket ska underrätta Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen om en åtgärd enligt 1 och 2 mom. och delge dem alla rapporter om utförda prov, bedömningar och förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

12 §

Provning av utrustning

Trafiksäkerhetsverket kan tillåta att marin utrustning som inte uppfyller kraven enligt 4 § 2 mom. och inte är en sådan teknisk uppfinning som avses i 11 § för en kort period installeras eller placeras på prov ombord på ett fartyg. En förutsättning är att det på fartyget har installerats eller placerats en motsvarande marin utrustning som är funktionsduglig och klar för omedelbar användning samt försedd med märkning för överensstämmelse.

Om den utrustning enligt 1 mom. som tagits i bruk på prov är en radioanläggning, ska Trafiksäkerhetsverket säkerställa det att den till sina egenskaper och sin tekniska konstruktion uppfyller kraven i de föreskrifter om användningen av radiofrekvenser som utfärdats med stöd av lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar.

Trafiksäkerhetsverket ska för sådan marin utrustning som avses i 1 och 2 mom. och ta-

tet. Det som föreskrivs ovan i detta moment tillämpas också på fartyg som *överförs* till fartygsregistret i Finland från registret i en medlemsstat i Europeiska unionen.

Trafiksäkerhetsverket ska för sådan marin utrustning som *den har tillåtits och som betraktas som en exceptionell teknisk uppfinning* utfärda ett certifikat som ska förvaras tillsammans med utrustningen. Den marina utrustningen ska placeras ombord på *fartyget* i enlighet med de villkor och bestämmelser som anges i certifikatet.

Trafiksäkerhetsverket ska underrätta Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen om *att marin utrustning som betraktas som en exceptionell teknisk uppfinning har tillåtits* och delge dem alla rapporter om utförda prov, bedömningar och förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

12 §

Provning av utrustning

Trafiksäkerhetsverket kan tillåta att marin utrustning som inte uppfyller kraven enligt 4 § 1 mom. och inte är en sådan *exceptionell* teknisk uppfinning som avses i 11 § *på prov placeras ombord på ett fartyg för en kort period*. En förutsättning är att det på fartyget *finns* en motsvarande marin utrustning som är försedd med *rattmärke och som är i funktionsdugligt skick och klar för omedelbar användning*.

Trafiksäkerhetsverket ska för sådan marin utrustning som tagits i bruk på prov utfärda

gits i bruk på prov utfärda ett certifikat som ska förvaras tillsammans med utrustningen. Den utrustning som tagits i bruk på prov ska *installeras eller* placeras ombord på ett fartyg i enlighet med de villkor och bestämmelser som anges i certifikatet.

13 §

Exceptionella omständigheter

Marin utrustning som inte är EG-typgodkänd får under exceptionella omständigheter *installeras eller* placeras ombord på ett fartyg utanför Europeiska unionen. En förutsättning är att

1) *installering eller* placering av EG-typgodkänd utrustning ombord skulle orsaka oskäliga kostnader eller oskäligt dröjsmål,

2) utrustningen åtföljs av dokumentation som utfärdats av en erkänd organisation som motsvarar ett anmält organ och Europeiska unionen och det land där den erkända organisationen är belägen har ingått ett avtal om ömsesidigt erkännande av sådana organ och organisationer, eller dokumentationen i andra hand har utfärdats av en stat som är medlem i IMO och som i egenskap av part i internationella konventioner ska iaktta IMO:s krav på utrustningen, och

3) *den marina utrustningen med tillhörande provningsdokumentation uppfyller de krav som ställs på den i internationella instrument.*

Redaren ska omedelbart underrätta Trafiksäkerhetsverket om sådan marin utrustning som avses i 1 mom. och om motiveringarna till att den *installeras eller* placerats ombord på fartyget.

Trafiksäkerhetsverket ska, efter att ha mottagit den underrättelse som avses i 2 mom., utan dröjsmål säkerställa att kraven enligt 1 mom. på *installering eller* placering av den marina utrustningen uppfylls.

ett certifikat som ska förvaras tillsammans med utrustningen. Den utrustning som tagits i bruk på prov ska placeras ombord på *fartyget* i enlighet med de villkor och bestämmelser som anges i certifikatet.

13 §

Exceptionella omständigheter

Marin utrustning som inte är *försedd med rattmärke* får under exceptionella omständigheter placeras *tillfälligt* ombord på ett fartyg utanför Europeiska unionen, *under förutsättning att*

1) placering av utrustning *försedd med rattmärke* ombord skulle orsaka oskäliga kostnader eller oskäligt dröjsmål *i fartygets trafik, och*

2) *den marina utrustningen åtföljs av sådan dokumentation som utfärdats av en stat som är medlem i IMO där det intygas att utrustningen uppfyller kraven i internationella instrument.*

Redaren ska omedelbart *göra en anmälan till* Trafiksäkerhetsverket om sådan marin utrustning som avses i 1 mom. och om motiveringarna till att den placerats ombord på fartyget.

Efter att ha mottagit *anmälan* ska Trafiksäkerhetsverket utan dröjsmål säkerställa att *förutsättningarna* enligt 1 mom. 1 och 2 punkten uppfylls och att den marina utrustningen och dess provningsstandarder i så hög grad som möjligt motsvarar de krav och provningsstandarder som avses i 4 §.

Trafiksäkerhetsverket ska för *tillfällig placering* av marin utrustning utfärda ett certifikat där den marina utrustningen specificeras och där de *exceptionella omständigheter* som föranlett utfärdandet av certifikatet, kraven

på utrustningens utformning, konstruktion och prestanda samt tillämpade provningsstandarder anges. Europeiska kommissionen ska genast underrättas om utfärdandet av certifikatet.

14 §

Utländskt fartygs övergång till finsk flagg

Om ett fartyg som seglar under ett sådant lands flagg som inte hör till Europeiska unionen övergår till finsk flagg, ska Trafiksäkerhetsverket i samband med första besiktningen säkerställa att den marina utrustningens skick motsvarar fartygets säkerhetscertifikat och certifikat och att dess marina utrustning är försedd med märkning för överensstämmelse. *Trafiksäkerhetsverket ska dessutom säkerställa att radioanläggningen på fartyget till sina egenskaper och sin tekniska konstruktion uppfyller kraven i de föreskrifter om användningen av radiofrekvenser som utfärdats med stöd av lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar.*

Om Trafiksäkerhetsverket anser att marin utrustning som inte är försedd med märkning för överensstämmelse ombord på ett fartyg som ska överföras motsvarar marin utrustning som är försedd med märkning, ska Trafiksäkerhetsverket för den utrustning som anses motsvara utrustning som är försedd med märkning utfärda ett certifikat som ska förvaras tillsammans med utrustningen och som ska innehålla ett tillstånd att installera eller placera utrustningen ombord på fartyget i enlighet med de villkor som nämns i tillståndet. Trafiksäkerhetsverket kan på redarens bekostnad anlita utomstående provnings-, kontroll- eller andra tjänster för att påvisa att utrustningarna motsvarar varandra.

Trafiksäkerhetsverket ska ålägga redaren att byta ut marin utrustning ombord på ett fartyg som ska överföras, om utrustningen inte är försedd med märkning för överensstämmelse och Trafiksäkerhetsverket anser att den inte motsvarar marin utrustning som är försedd med märkning för överensstämmelse.

14 §

Utländskt fartygs övergång till finsk flagg

Om ett fartyg som seglar under ett sådant lands flagg som inte hör till Europeiska unionen övergår till finsk flagg, ska Trafiksäkerhetsverket i samband med första besiktningen säkerställa att den marina utrustningens skick motsvarar fartygets säkerhetscertifikat och certifikat samt att fartygets marina utrustning är försedd med *rattmärke*.

Om Trafiksäkerhetsverket anser att en marin utrustning som inte är försedd med *rattmärke* motsvarar en marin utrustning som är försedd med *rattmärke*, ska det för att påvisa att utrustningarna motsvarar varandra utfärda ett certifikat som innehåller ett tillstånd att placera utrustningen ombord på fartyget i enlighet med de villkor som nämns i tillståndet. *Certifikatet ska förvaras ombord på fartyget.* Trafiksäkerhetsverket kan på bekostnad av redaren anlita utomstående provnings- eller kontrolltjänster eller andra tjänster för att påvisa att utrustningarna motsvarar varandra.

Trafiksäkerhetsverket ska ålägga redaren att byta ut marin utrustning ombord på ett fartyg som överförs, om utrustningen inte är försedd med *rattmärke* och Trafiksäkerhetsverket anser att den inte motsvarar sådan marin utrustning som är försedd med *rattmärke*.

15 §

Skyldighet att anmäla farlig marin utrustning

Om den som tillverkar marin utrustning eller ett ombud för denne får kännedom om att en marin utrustning som är försedd med märkning för överensstämmelse kan äventyra hälsan eller säkerheten för besättningen, passagerarna eller andra personer eller inverka menligt på den marina miljön, eller utifrån de uppgifter som tillverkaren eller ombudet förfogar över borde kunna sluta sig till att så är fallet, ska han omedelbart underrätta Trafiksäkerhetsverket om detta. Den som tillverkar den marina utrustningen eller ombudet ska samtidigt uppge vilka åtgärder som har vidtagits med tanke på faran och samarbeta med Trafiksäkerhetsverket för att avvärja faran.

15 §

Skyldighet att anmäla farlig marin utrustning

Om en tillverkare av marin utrustning eller dennes behöriga representant får kännedom om att en marin utrustning som är försedd med *rattmärke* kan äventyra hälsan eller säkerheten för besättningen, passagerarna eller andra personer eller inverka menligt på den marina miljön, eller utifrån de uppgifter som tillverkaren eller *representanten* förfogar över borde kunna sluta sig till att så är fallet, ska *denne* omedelbart underrätta Trafiksäkerhetsverket om detta. *Tillverkaren eller representanten* ska samtidigt uppge vilka åtgärder som har vidtagits med tanke på faran och samarbeta med Trafiksäkerhetsverket för att avvärja faran.

17 §

Utseende av ett anmält organ

Kommunikationsministeriet utser på ansökan de anmälda organ som deltar i bedömningen enligt utrustningsdirektivet av huruvida marin utrustning överensstämmer med kraven samt ser till att organen anmäls till Europeiska kommissionen och till medlemsstaterna i Europeiska unionen.

I beslutet om utseende anges det anmälda organets kompetensområde, fastställs arrangemangen för tillsynen över organet och uppställs vid behov även andra krav, begränsningar och villkor som gäller organets verksamhet och som är nödvändiga för att uppgifterna ska bli utförda på ett ändamålsenligt sätt. Det anmälda organet kan även utses för viss tid.

17 §

Utseende av ett anmält organ

Trafiksäkerhetsverket utser på ansökan de organ som har rätt att vara verksamma som anmälda organ vid bedömning av överensstämmelse. Trafiksäkerhetsverket får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska bifogas till ansökan.

I beslutet om utseende anges det anmälda organets kompetensområde, fastställs arrangemangen för tillsynen över organet samt uppställs vid behov andra krav, begränsningar och villkor som gäller organets verksamhet och som säkerställer att uppgifterna utförs på behörigt sätt. Ett anmält organ kan utses för viss tid eller tills vidare.

Trafiksäkerhetsverket ska underrätta Europeiska kommissionen och övriga medlemsstater inom Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om de anmälda organ som det har utsett och om senare betydande ändringar som gäller organen. Ett anmält organ får vara verksamt som anmält organ i enlighet med denna lag, om Europeiska kommissionen och Europeiska unionens medlemsstater inte reser invändningar mot anmälan om att utse organet. Tidsfristen för invändningar är två veckor

från det att anmälan har lämnats, om anmälan åtföljs av ett ackrediteringsintyg. Om ackrediteringsintyg saknas är tidsfristen för invändningar två månader. Trafiksäkerhetsverket ska dessutom underrätta Europeiska kommissionen om de utvärderings- och tillsynsförfaranden som gäller de anmälda organen och om eventuella ändringar i dessa uppgifter.

Den anmälan som avses i 3 mom. ska innehålla uppgifter om vilka bedömningar av överensstämmelse det anmälda organet utför och dess bedömningsmoduler, vilka marina utrustningar det anmälda organet bedömer samt ett intyg över organets kompetens. Om det anmälda organet inte har ett ackrediteringsintyg som utfärdats av ett nationellt ackrediteringsorgan, ska till anmälan bifogas behövliga skriftliga bevis utifrån vilka det anmälda organets kompetens och tillsyn kan verifieras.

18 §

Förutsättningarna för utseende av ett anmält organ

Förutsättningarna för att ett anmält organ ska utses är att

- 1) organet är funktionellt och ekonomiskt oberoende,
- 2) organet till sitt förfogande har tillräckligt med yrkeskunnig personal som i sin verksamhet är oberoende på ett sätt som har säkerställts i fråga om kontrolluppgifterna,
- 3) organet till sitt förfogande har de anordningar, redskap och system som verksamheten förutsätter,
- 4) organet har en med beaktande av verksamhetens art och omfattning tillräcklig ansvarsförsäkring eller något annat motsvarande arrangemang som kan anses tillräckligt,
- 5) organet uppfyller behöriga krav enligt standardserien ISO/IEC 17000,
- 6) organet är en i Finland registrerad juridisk person eller en del av en sådan.

18 §

Förutsättningarna för utseende av ett anmält organ

Förutsättningarna för att ett anmält organ ska utses är att

- 1) organet är en i Finland registrerad juridisk person eller en del av en sådan,
- 2) organet är funktionellt och ekonomiskt oberoende,
- 3) organet klarar av att utföra de uppgifter som hänförs till bedömningen av överensstämmelse,
- 4) organet har tillgång till tillräckligt med yrkeskunnig personal, vars oberoende i verksamheten har säkerställts när det gäller kontrolluppgifter,
- 5) organets ledning och bedömningspersonal är opartiska,
- 6) organet har tillgång till den apparatur och utrustning och de system som verksamheten förutsätter
- 7) organet har en skriftlig beskrivning av de förfaranden enligt vilka bedömningarna av överensstämmelse utförs,
- 8) organet har en tillräcklig ansvarsförsäkring

Det anmälda organet ska genom ackreditering vid Säkerhets- och kemikalieverkets ackrediteringsenhet (*Ackrediteringstjänsten FINAS*) visa att det uppfyller villkoren enligt 1 mom. Ackrediteringsintyget ska fogas till en ansökan enligt 17 §.

Det anmälda organet ska till Kommunikationsministeriet och Ackrediteringstjänsten FINAS anmäla alla sådana förändringar som kan påverka uppfyllandet av de villkor som anges i 1 mom.

Ackrediteringstjänsten FINAS ska i enlighet med ackrediteringsförfarandena regelbundet göra en bedömning av huruvida det anmälda organet fortfarande uppfyller kraven enligt 1 mom. Det anmälda organet ska lämna Ackrediteringstjänsten FINAS de uppgifter som behövs för bedömning av kompetensen.

Anmälda organ ska årligen lämna Kommunikationsministeriet en redogörelse för sin verksamhet enligt denna lag och dess resultat.

ring med beaktande av verksamhetens art och omfattning.

9) organet uppfyller de krav som anges i standarden EN ISO/IEC 17065, och säkerställer att de provningslaboratorier som används för att bedöma överensstämmelsen uppfyller de krav som anges i standarden EN ISO/IEC 17025.

Det anmälda organet ska genom ackreditering vid Säkerhets- och kemikalieverkets ackrediteringsenhet (*Ackrediteringstjänsten FINAS*) eller på annat sätt visa att det uppfyller förutsättningarna i 1 mom. Ackrediteringsintyget eller andra behövliga skriftliga bevis ska bifogas till en ansökan om utseende av ett anmält organ.

Det anmälda organet ska till Trafiksäkerhetsverket och Ackrediteringstjänsten FINAS anmäla alla sådana förändringar som kan påverka uppfyllandet av de villkor som anges i 1 mom.

Ackrediteringstjänsten FINAS ska i enlighet med ackrediteringsförfarandena regelbundet göra en bedömning av huruvida det anmälda organet fortfarande uppfyller kraven enligt 1 mom. Det anmälda organet ska lämna Ackrediteringstjänsten FINAS de uppgifter som behövs för bedömning av kompetensen.

Anmälda organ ska årligen lämna Trafiksäkerhetsverket en redogörelse för sin verksamhet enligt denna lag och för resultaten av verksamheten.

18 a §

Krav som gäller anmälda organs personal

Den personal i ett anmält organ som svarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse ska ha

1) fullgod teknisk och yrkesinriktad utbildning, som täcker alla åtgärder i samband med bedömning av överensstämmelse för vilka det anmälda organet har anmälts,

2) tillräcklig kunskap om kraven på de bedömningar som den gör och tillräcklig befogenhet att utföra dessa bedömningar,

3) tillräcklig kännedom om och förståelse av tillämpliga krav och provningsstandarder samt av relevant unionslagstiftning om harmonisering och förordningar genom vilka

man genomför denna, samt

4) förmåga att utarbeta certifikat, dokument och rapporter som visar att en bedömning har utförts.

19 §

Ett anmält organs uppgifter

Anmälda organ ska utföra de uppgifter som anknyter till påvisande av överensstämmelse med kraven och verifiering i fråga om den marina utrustning som avses i denna lag och därigenom säkerställa att utrustningen uppfyller de krav som föreskrivs för den i denna lag.

Ett anmält organ kan till sin hjälp anlita utomstående provnings- och kontrolltjänster eller andra tjänster, om den utomstående tjänsteleverantören uppfyller kraven i 18 §. De anmälda organen ansvarar för de åtgärder som de har låtit någon utomstående utföra och för bedömningen av överensstämmelsen med kraven i dess helhet. De anmälda organen ska meddela kommunikationsministeriet och Ackrediteringstjänsten FINAS vilka utomstående tjänster de anlitar.

19 §

Ett anmält organs uppgifter

Ett anmält organ har till uppgift att säkerställa att de marina utrustningar som organet bedömer uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag. Ett anmält organ ska över bedömningen utfärda behöriga typintyg och certifikat om överensstämmelse.

Ett anmält organ kan med kundens samtycke anlita biträde av utomstående provnings- och kontrolltjänster eller andra tjänster, om den utomstående tjänsteleverantören uppfyller förutsättningarna i 18 §. De anmälda organen ansvarar för de åtgärder som de har låtit någon utomstående utföra och för bedömningen av överensstämmelsen med kraven i dess helhet. De anmälda organen ska meddela Trafiksäkerhetsverket och Ackrediteringstjänsten FINAS vilka utomstående tjänster de anlitar.

Det anmälda organet ska kräva att tillverkaren av marin utrustning vidtar behövliga korrigerande åtgärder. Organet får inte utfärda ett certifikat om överensstämmelse, om utrustningen inte uppfyller de krav som ställs på den. Om det anmälda organet efter att ha utfärdat ett certifikat anser att utrustningen inte längre uppfyller de krav som ställs på den, ska organet kräva att tillverkaren vidtar behövliga korrigerande åtgärder och vid behov återkalla certifikatet. Om inga korrigerande åtgärder utförs eller om de inte får önskat resultat, ska det anmälda organet vid behov begränsa eller återkalla certifikatet. Certifikatet kan också återkallas tillfälligt. Om ett certifikat om överensstämmelse avslås, begränsas eller återkallas ska det anmälda organet meddela detta till tillsynsmyndigheterna och övriga anmälda organ som utför sådana bedömningar av överensstämmelse som omfattar samma utrustningar.

20 §

Utförande av ett anmält organs uppgifter

 Det anmälda organet ska samarbeta med övriga organ inom samma verksamhetsområde för att säkerställa att förfarandena är tillräckligt enhetliga.

20 §

Utförande av ett anmält organs uppgifter

 Det anmälda organet ska samarbeta med övriga organ inom samma verksamhetsområde för att säkerställa att förfarandena är tillräckligt enhetliga *samt förse andra anmälda organ som utför sådana bedömningar av överensstämmelse som omfattar samma utrustningar, med information om negativa och, på begäran, positiva resultat av bedömningar av överensstämmelse. De anmälda organen ska på begäran ge Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen information om frågor som rör negativa och positiva resultat av bedömningar av överensstämmelse.*

21 §

Avhjälpan av brister

 Om en marin utrustning som är försedd med märkning för överensstämmelse, *de* dokument som gäller utrustningen eller *de* uppgifter som ges om den inte överensstämmer med denna lag, kan Trafiksäkerhetsverket ålägga tillverkaren eller dennes ombud att korrigera bristen inom en tid som verket sätter ut.

21 §

*Avhjälpan av brister **eller av bristande överensstämmelse***

 Om en marin utrustning som är försedd med *rattmärke*, dokument som gäller utrustningen eller uppgifter som ges om den inte överensstämmer med denna lag *eller om ett rattmärke har anbringats i strid med denna lag*, kan Trafiksäkerhetsverket ålägga tillverkaren eller dennes *behöriga representant, importören eller distributören* att inom en tid som verket bestämmer *avhjälpa bristen eller den bristande överensstämmelsen. Om bristen eller den bristande överensstämmelsen inte avhjälps inom utsatt tid, ska Trafiksäkerhetsverket förbjuda tillhandahållandet av den marina utrustningen på marknaden, förbjuda utsläppandet av utrustningen på marknaden eller bestämma att utrustningen ska dras tillbaka från marknaden eller återkallas.*

22 §

Farlig marin utrustning

Trafiksäkerhetsverket kan för viss tid för-

22 §

Farlig marin utrustning

Trafiksäkerhetsverket kan för viss tid för-

bjuda den som tillverkar marin utrustning som är försedd med märkning för överensstämmelse eller ett ombud för denne att släppa ut utrustningen på marknaden eller bestämma att den ska dras bort från marknaden eller förbjuda eller begränsa redarens användning av den marina utrustningen, om utrustningen kan äventyra hälsan eller säkerheten för besättningen, passagerarna eller andra personer eller inverka menligt på den marina miljön trots att den är korrekt installerad och underhållen och använd i enlighet med sitt syfte.

bjuda *en tillverkare* av marin utrustning som är försedd med *rattmärke* eller *dennes behöriga representant eller en importör eller distributör* av sådan utrustning att *tillhandahålla* utrustningen på marknaden eller släppa ut den på marknaden, eller bestämma att utrustningen ska dras *tillbaka* från marknaden eller förbjuda eller begränsa redarens användning av *utrustningen*, om utrustningen kan äventyra hälsan eller säkerheten för besättningen, passagerarna eller andra personer eller inverka menligt på den marina miljön, trots att *utrustningen* är korrekt installerad och underhållen och används i enlighet med sitt syfte.

23 §

Reparation, byte eller hävande av köp av marin utrustning

Trafiksäkerhetsverket kan i syfte att trygga redarens rättsliga ställning och för att avvärja den skaderisk som anknyter till marin utrustning, ålägga den tillverkare som har fått ett förbudsbeslut enligt 22 § eller ett ombud för denne att

1) reparera den marina utrustningen så att den inte är farlig eller skadlig *på det sätt som avses i 22 §*,

2) återta den marina utrustningen och i stället för utrustningen ge en likadan eller likartad produkt som inte är farlig eller skadlig *på det sätt som avses i 22 §*, eller

3) häva köpet.

23 §

Reparation, byte eller hävande av köp av marin utrustning

Trafiksäkerhetsverket kan ålägga en tillverkare, en behörig representant, en importör eller en distributör som har fått ett förbudsbeslut enligt 22 § att

1) reparera den marina utrustningen så att den inte är farlig eller skadlig,

2) återta den marina utrustningen och *ersätta den med en* produkt som inte är farlig eller skadlig, eller

3) häva köpet.

Trafiksäkerhetsverket ska omedelbart informera Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen om sina åtgärder och grunderna för dem.

24 §

Skyldighet att informera om förbud och ålägganden

Trafiksäkerhetsverket kan ålägga den som tillverkar marin utrustning eller ett ombud för denne att informera om ett förbud eller åläggande enligt 21 eller 22 § samt om den risk som är förknippad med den marina utrust-

24 §

Skyldighet att informera om förbud och ålägganden

Trafiksäkerhetsverket kan ålägga *tillverkaren* av marin utrustning eller *dennes behöriga representant, importören eller distributören* att informera om ett förbud eller åläggande enligt 21 eller 22 § samt om den

ningen eller dess användning. Trafiksäkerhetsverket kan sätta ut en tid för informationen och även i övrigt bestämma om de förfaranden som ska iakttas vid informationen.

risk som är förknippad med den marina utrustningen eller dess användning. Trafiksäkerhetsverket kan *bestämma en tidsfrist för informerandet* och även i övrigt bestämma om de förfaranden som ska iakttas vid informerandet.

25 §

Att återkalla utseende av ett anmält organ

Om ett anmält organ inte längre uppfyller de förutsättningar som föreskrivs i 18 §, inte iakttar de krav, begränsningar eller villkor som har uppställts i det beslut som avses i 17 § eller handlar i strid med bestämmelserna, ska kommunikationsministeriet sätta ut en tid inom vilken organet ska rätta till saken. Kommunikationsministeriet ska återkalla beslutet att utse organet, om organet inte har avhjälpt bristen inom utsatt tid och bristen är allvarlig.

Kommunikationsministeriet ska underrätta Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen om att beslutet att utse det anmälda organet har återkallats.

25 §

Återkallande av utseende av ett anmält organ och upphörande av verksamheten

Om ett anmält organ inte längre uppfyller *förutsättningarna för utseende* eller inte iakttar krav, begränsningar eller villkor enligt *beslutet om utseende* eller handlar i strid med bestämmelserna, ska *Trafiksäkerhetsverket bestämma en tidsfrist* inom vilken organet ska rätta till saken. *Trafiksäkerhetsverket ska begränsa eller återkalla utseendet* om organet inte har avhjälpt bristen inom utsatt tid och bristen är allvarlig. *Utseendet kan även återkallas för viss tid.*

Trafiksäkerhetsverket ska informera Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen om beslut att begränsa eller återkalla utseendet av ett anmält organ.

Om ett anmält organ upphör med sin verksamhet, ska det överföra dokumentationen av kontrollverksamheten till något annat anmält organ eller annars se till att den står till tillsynsmyndigheternas förfogande.

27 §

Brott mot bestämmelserna om marin utrustning

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) ombord på ett fartyg installerar eller i fartyget fäster sådan marin utrustning som inte uppfyller kraven i 4 § 1 och 2 mom. eller släpper ut sådan utrustning på marknaden,

2) fäster märkning för överensstämmelse enligt 5 § på marin utrustning som inte uppfyller kraven enligt 4 §,

3) bryter mot ett förbud eller åläggande enligt 5 § 4 mom., 14 § 3 mom. eller 22 § 1

27 §

Brott mot bestämmelserna om marin utrustning

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet, *i strid med utrustningsdirektivet eller bestämmelser som utfärdats med stöd av det*

1) ombord på ett fartyg *placerar* sådan marin utrustning som inte *har intygats uppfylla* kraven i 4 § 1 mom. eller *tillhandahåller* eller släpper ut sådan utrustning på marknaden,

2) *anbringar rattmärket på marin utrustning som inte har intygats uppfylla kraven i 4 § 1 mom.,*

3) bryter mot *de krav som ställs i 5 § för användningen av rattmärke, mot ett ålägg-*

mom.,

4) underlåter att göra en anmälan enligt 13 § 2 mom. eller 15 §, eller

5) inte iakttar skyldigheten att informera enligt 24 §,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för brott mot bestämmelserna om marin utrustning dömas till böter.

gande som avses i 14 § 3 mom. eller mot ett förbud eller åläggande som avses i 22 § 1 mom.,

4) underlåter att göra en anmälan enligt 13 § 2 mom. eller 15 §, eller

5) försummar skyldigheten att informera enligt 24 §,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för brott mot bestämmelserna om marin utrustning dömas till böter.

28 §

Överklagande av ministeriets och tillsynsmyndighetens beslut

Beslut som kommunikationsministeriet och Trafiksäkerhetsverket har meddelat med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen enligt bestämmelserna i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslutet ska iaktas trots överklagande, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

28 §

Sökande av ändring i tillsynsmyndigheternas beslut

Ändring i ett beslut att begränsa eller återkalla utseende i fråga om anmälda organ får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

När det gäller andra beslut som meddelats av Trafiksäkerhetsverket får omprövning begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen. Det beslut som meddelas med anledning av begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ett beslut ska iaktas trots ändringssökande, om inte den myndighet där ändrings söks bestämmer något annat.

I ett beslut om föreläggande och utdömande av vite samt om utsättande och verkställande av hot om tvångsutförande eller avbrytande får dock ändring sökas på det sätt som anges i viteslagen.

30 §

Närmare bestämmelser

Trafiksäkerhetsverket meddelar närmare föreskrifter om sådan marin utrustning som nämns i bilaga A.1 till utrustningsdirektivet.

(upphävs)

31 §

Avgifter

Trafiksäkerhetsverket bestämmer en sådan avgift enligt självkostnadsvärdet som avses i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) för kontroller, tillsynsåtgärder och certifikat enligt 11 § 1–3 mom., 12 §, 13 § 3 mom. eller 14 § 2 mom. i denna lag.

31 §

Avgifter

Trafiksäkerhetsverket bestämmer en sådan avgift enligt självkostnadsvärdet som avses i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) för kontroller, tillsynsåtgärder och certifikat enligt 11 § 1 och 2 mom., 12 §, 13 § 3 mom. och 14 § 2 mom. i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Före ikraftträdandet av kommissionens genomförandeakter som antas med stöd av utrustningsdirektivet tillämpas i stället bilaga A.1 till rådets direktiv nr 96/98/EG om marin utrustning samt de föreskrifter som Trafiksäkerhetsverket meddelat med stöd av de bestämmelser i 30 § som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.
